

Samen sterk

Werken aan onze
toekomst!

mijn
Dinkelland
2030!

Inspiratiekrant

Meedoen

Meedenken

Mijn DINKELLAND 2030!

Hoe ziet uw kern er over 15 jaar uit? Als een welvarende hechte gemeenschap of als stil en verlaten plaatsje? Zijn er dan nog genoeg jongeren die in uw kern willen wonen? Worden er nog baby's geboren? Kunnen de scholen nog open blijven? En hoe zit het met ouderen, langdurig zieken of mensen met een beperking? Hoe wordt de zorg voor hen geregeld? En zijn er dan nog voorzieningen op het gebied van sport en cultuur of is dat alles gecentreerd in de grote kernen? Door veranderingen in de maatschappij, de vergrijzing en de bezuinigingsmaatregelen van het Rijk is het noodzakelijk dat we onze samenleving anders gaan inrichten.

Natuurlijk kunnen wij daar als gemeente beleid op maken, maar dat is juist wat we niet meer willen. Want die kernen zijn niet alleen van ons, maar vooral van u als inwoners. Daarom vragen we u om actief mee te denken over de manier waarop uw kern er volgens u in de toekomst uit moet zien. Vervolgens willen we samen met u kijken wat er in de praktijk nodig is om uw kern toekomstbestendig te maken. Hoe houden we het leefbaar en welke keuzes moeten we daarvoor maken? Wat kunnen u en uw medebewoners daarin zelf doen en hoe kunnen wij als gemeente daarbij helpen?

Dit proces van samen nadenken en keuzes maken is de kern van het project Mijn Dinkelland 2030!

Hoe willen we dat doen?

Iedere kern is anders, daarom gaan wij niet voor een eenheidsworst, maar passen wij ons aan bij de gebruiken en gewoonten van uw leefomgeving. Dit betekent dat de aanpak per kern anders kan zijn. De contactpersoon van de gemeente die in uw kern aan de slag gaat, kunt u zien als een buur(t)man of buur(t)vrouw. Iemand die weliswaar werkt voor de gemeente, maar

vooral meedenkt over- en rekening houdt met uw belangen.

Het is dus niet een project van alleen de gemeente, maar juist van de kern zelf waarbij wij graag een partner zijn. Wij gaan dus niet op de stoel van de kern zitten en komen niet met een voorop gezet plan. Dit project willen we graag samen met de inwoners vormgeven.

In deze krant leest u wat in de gemeente Dinkelland allemaal al gebeurt binnen Mijn Dinkelland 2030!

Inhoud

Samen de schouders eronder	03
Raadsfracties	04
Adviseur en auteur Joop Hofman over bewonersparticipatie	05
Agelo	06
<i>'Wonen en de school zijn dé thema's van Agelo'</i>	
Denekamp	07
<i>'Samenwerken geeft verbinding'</i>	
Deurningen	08
<i>'Samen met de inwoners kun je tot veel mooiere dingen komen'</i>	
Openbare ruimte om van te dromen	09
Lattrop/Breklenkamp	10
<i>'Het centrumplan is een goede impuls voor het dorp'</i>	
Noord Deurningen	12
<i>'Noord Deurningen is heel actief'</i>	
Het Subsidieloket	13
WIJ in de buurt	13
Ootmarsum	14
<i>'Omdat Ootmarsum Ootmarsum is'</i>	
Rossum	16
<i>'Ik ben enkel de verbindende factor'</i>	
Denekamp praat mee over onderwijsinvesting	17
Heeft u een idee?	18
Samen Sterk werkt aan betere toekomst voor en met kwetsbare inwoners!	18
Saasveld	19
<i>'Ik ben de verbindende schakel tussen inwoners en gemeente'</i>	
Tilligte	20
<i>'Het zijn echte aanpakkers in Tilligte'</i>	
Weerselo	21
<i>'Weerselo bepaalt zelf invulling centrum'</i>	
Welke rol spelen ondernemers?	22
Sociale kaart Dinkelland en Tubbergen	24

Samen de schouders eronder

Samen nadenken over de toekomst van uw eigen leefomgeving. Dat is Mijn Dinkelland 2030! in een notendop. Een proces dat begint met het kijken naar waar je als kern op dit moment staat. Welke verenigingen zijn er, is er economische bedrijvigheid, hoe staat het met sport en onderwijs, maar ook naar wat nou precies de normen en waarden zijn in een kern. Gaat het om een volk van aanpakkers, van denkers of van feestneuzen?

Die normen, waarden en eigenschappen vormen samen het DNA van een kern, een basis van waaruit nagedacht kan worden over wat nodig is om een kern leefbaar te houden en welke keuzes daarvoor gemaakt moeten worden. Dat maakt Mijn Dinkelland 2030! dan ook vooral tot een proces van de inwoners, waarin wij graag in willen meedenken en samenwerken. De grote vraag daarbij is steeds: wat kunnen inwoners zelf en hoe kunnen wij als gemeente daarbij helpen?

Nu kunnen we doen alsof Mijn Dinkelland 2030! helemaal ons idee is, maar dat is niet zo. In het kader van burgerparticipatie is Mijn Dinkelland 2030! een mooi instrument, een manier om samen na te denken over de toekomst. Maar in feite lopen wij als gemeente achter de feiten aan. Want in de praktijk was Mijn Dinkelland 2030! in veel kernen eigenlijk al lang begonnen met initiatieven als noaberproatavonden, impuls-groepen of centrumplan ontwikkelingen en met de activiteiten die daaruit voortvloeien.

De grootste uitdaging ligt daarom misschien wel bij ons als gemeente. Want in een samenleving waarbij we inwoners uitdagen om zelf de verantwoordelijkheid voor hun leefomgeving te nemen, is loslaten dus de eerste vereiste. Dat betekent in de praktijk dat we niet meer alles van tevoren vastleggen in beleid en regels, maar dat we eerst met inwoners in gesprek gaan om erachter te komen waaraan behoefte is. Dat betekent dat we soms bewust een risico nemen en dat er dus ook dingen verkeerd kunnen gaan.

Voor ons als college, raad en ambtenaren is dat soms best spannend en het vinden van de juiste balans daarin is niet gemakkelijk. Maar dat vinden we niet erg, want we zien het als een proces van samen groeien naar een leefbare toekomst en het organiseren van een goed proces van samenwerken- en het ontwikkelen van partnerschap tussen inwoners en de gemeente. Het betekent ook dat we samen kijken naar de toekomst.

Uiteindelijk zal dit proces resulteren in een aantal doelen, projecten en activiteiten die gemeente en inwoners samen gaan uitvoeren, maar waarbij inwoners heel nadrukkelijk de hoofdrol spelen. Dat betekent overigens niet dat alle lopende projecten nu worden stilgelegd, maar wel dat er meer samenhang komt tussen de verschillende projecten. Soms worden er gaandeweg dus andere keuzes gemaakt.

Omdat Mijn Dinkelland 2030! eigenlijk al begonnen was en wij in de meeste kernen gewoon konden aansluiten bij wat er al gaande was, is er geen officiële aftrap geweest en dat hoeft ook niet. Maar met deze inspiratiekrant willen we wél even stilstaan bij wat er allemaal al speelt in de kernen. Om op die manier ook inwoners die nog niet persoonlijk zijn betrokken bij het proces hierover te informeren en hopelijk ook te inspireren om mee te doen met Mijn Dinkelland 2030!

Met vriendelijke groet,

*Het college van de
gemeente Dinkelland*

Programmamanager Harald Zegeren

'Parallel aan het proces in de kernen, werken we aan een verandering binnen onze organisatie'

De samenleving verandert. De vergrijzing is ingetreden en de Rijksoverheid stelt gemeenten voor steeds grotere uitdagingen. Uit die gedachte is Mijn Dinkelland 2030! ontstaan: een nieuwe manier van samenwerken met inwoners, waarbij ook de financiering op een andere manier wordt geregeld. Dat vraagt niet alleen iets van de inwoners en gemeentepolitiek, maar ook van de ambtelijke organisatie.

Na veel denkwerk, onderling overleg en informatieve gesprekken met andere gemeenten, werd binnen de gemeente Dinkelland langzaam het idee Mijn Dinkelland 2030! geboren. Vervolgens was het de taak van programmamanager Harald Zegeren om hier samen met zijn medewerkers vorm aan te geven.

"Het is niet eenvoudig om totaal iets nieuws te beginnen", blikt hij terug. "Het enige dat vaststond was dat er een beweging moest komen die gericht was op lange termijnverandering. Op een nieuwe manier van samenwerken, waarbij inwoners de hoofdrol zouden gaan spelen en wij bij hen aan zouden sluiten. We realiseerden ons dat we in de eerste instantie moesten inzetten op bewustwording. Op het kweken van het besef dat de dingen echt op een andere manier georganiseerd moesten gaan worden om ervoor te zorgen dat

de kernen in 2030 nog altijd leefbaar zijn voor jong en oud."

Er werd besloten om buur(t)mannen en -vrouwen te benoemen. Ambtenaren die naast hun dagelijkse taken zouden aansluiten bij de dorpen en fungeren als 'korte lijn' tussen inwoners en gemeente. "Onze buur(t)mannen en -vrouwen kwamen er al snel achter dat met name de kleine kernen al veel eerder dan wij door hadden dat er iets moest gebeuren om hun woonomgeving leefbaar te houden", verklaart Harald. "In plaats van dat onze buur(t)mannen mensen moesten overtuigen en meenemen in het proces, was het precies andersom. In de meeste kernen konden we gewoon aansluiten bij initiatieven die al opgestart waren."

Ruim een jaar na de start van Mijn Dinkelland 2030! zijn er mooie vor-

men van burgerparticipatie ontstaan, waarbij nagedacht wordt over zowel de sociale samenhang als over thema's zoals wonen, maatschappelijk vastgoed, groenonderhoud en dat soort zaken. "Parallel aan het proces in de dorpen, zijn we ook bezig met een verandering binnen onze organisatie", zegt de programmamanager. "Vroeger draaide alles om projecten en resultaten. We kregen een opdracht van de raad en startten een project. Maakten een plan van aanpak en een kostenraming, waarmee we na toestemming van de raad aan de slag gingen. Die werkwijze gaat nu totaal veranderen. Participatie en maatwerk, dat is waar het om draait binnen Mijn Dinkelland 2030! De raad stelt kaders, de inwoners komen met thema's en ideeën over de manier waarop ze hun kern op de lange termijn leefbaar kunnen houden. Het gaat dus niet meer om toevoegen,

maar meer om het samen op een andere manier kunnen behouden van de voorzieningen. Wij als ambtenaren proberen hen in de uitvoering zoveel mogelijk te faciliteren."

Omdat de veranderingen in de samenleving razendsnel gaan, is het ook zaak dat wij hierin mee blijven bewegen. Hiervoor is het volgens Harald belangrijk om de dialoog te blijven voeren met elkaar. "Inwoners, stakeholders, raadsleden, college en ambtenaren moeten voortdurend met elkaar in gesprek blijven en in samenhang blijven ontwikkelen. De tijd van het streven naar het behalen van slechts projectresultaten is voorbij. Het gaat nu meer om het gezamenlijk en organisch ontwikkelen van initiatieven en het samenwerken aan het behalen van doelen. Hierbij weten deelnemers aan het begin niet altijd hoe we er komen,

wat we daar voor moeten doen en wie wat gaat doen. Maar wel dat we elkaar juist meenemen en de ontwikkelingen samen doormaken. Dat maakt het spannend, maar ook mooi. Samen bouwen we zo verder aan de toekomst van onze kernen."

"Mijn oproep aan ons allen: (h)erken kansen, zorg voor draagvlak, sta open voor creatieve inbreng en blijf schouder aan schouder staan. Laten we er samen naar streven om hierin koploper te zijn en onze volgende generaties deze prachtige omgeving op een fantastische manier mee te geven!"

Marcel Tijink, VVD

'Mijn Dinkelland 2030! is geslaagd als we samen met de inwoners iets hebben laten ontstaan waar we allemaal trots op zijn'

"Als VVD pleiten we al jaren voor minder overheid en meer burgerparticipatie, dus Mijn Dinkelland 2030! sluit hierbij perfect aan. We ondersteunen daarom ook initiatieven die door de inwoners ontplooid worden, zoals bijvoorbeeld bij zwembad de Kuiperberg en de gymzalen in Tilligte en Lattrop.

De gymzaal in Lattrop is een mooi voorbeeld van het aanpassen van regels. Toen de gemeente het stoplicht op rood zette voor een nieuwe gymzaal, namen de inwoners zelf het initiatief. Dan moet er je als gemeente gewoon voor zorgen dat er geld komt en de regels aangepast worden. Dat kan niet altijd, want sommige dingen worden nu eenmaal wettelijk voorgeschreven, maar als raad vormen wij het hoogste bestuursorgaan in de gemeente en kunnen wij bepaalde regels dus aanpassen.

Dat wil niet zeggen dat het altijd even gemakkelijk is. Want voor ons als raad betekent dit namelijk dat we moeten loslaten en breder kijken. Niet onze eigen stempel op ieder initiatief willen drukken, maar luisteren naar wat inwoners belangrijk vinden en dat belonen met een bijdrage in geld of in menskracht. Dat kan over grote, maar ook over kleine dingen gaan. Neem bijvoorbeeld het openbaar groen. Daar doen wij als gemeente te weinig mee. Dus waarom geven we de inwoners dan geen geld om het zelf te regelen? Zo kunnen zij niet alleen een openbare ruimte naar eigen smaak creëren, maar is de kans groot dat het saamhorigheidsgevoel in de buurt groter wordt.

Het bestuurlijk experiment waarmee we als raad zijn begonnen en waarin we samen willen kijken hoe we de jeugd in de dorpen kunnen houden, vind ik een heel goed initiatief. Los van de inhoud merk ik vooral dat we hierin echt met elkaar kunnen samenwerken. Als we het in de raad hebben over onderwerpen als LOG, Natura 2000 of bepaalde bouwvergunningen, verloopt de discussie stroef en gevoed door oude conflicten. Nu we een heel nieuw onderwerp bij de kop pakken waarin niemand een geschiedenis heeft met elkaar, blijkt dat we wel degelijk met elkaar kunnen praten en elkaar eigenlijk weer herontdekken. Dat we ons realiseren dat als we samen iets willen, we het samen ook kunnen. Dat we niet omkijken naar het verleden, maar de wensen van de inwoners en jeugd aanpakken en proberen te vervullen.

Voor mij is zowel het experiment als Mijn Dinkelland 2030! geslaagd als er een kern is waarin we samen met de inwoners iets hebben laten ontstaan waar we allemaal trots op zijn. Dat we er misschien de regels voor hebben moeten aanpassen en moeite hebben gedaan om de financiering rond te krijgen, maar dat we het samen voor elkaar hebben gekregen."

Agnes ten Dam, ABD

'Ik vind het heel belangrijk dat we de slag maken van meer nevenheid en minder overheid'

"'Vraag niet wat uw land voor u kan doen, vraag wat u voor uw land kunt doen', zei Kennedy bij zijn inauguratietoespraak. Dat heb ik altijd een hele mooie filosofie gevonden, die ook aansluit bij Mijn Dinkelland 2030! Ik vind het heel belangrijk dat we de slag maken van meer nevenheid en minder overheid. Ik denk dat de kernen zichzelf heel goed kunnen ontwikkelen. Bijkomstig voordeel is dat de inwoners zich daardoor misschien ook meer mede-eigenaar gaan voelen van hun eigen woonomgeving.

Als raad kunnen wij daarin functioneren als praatpaal en elkaar over en weer input geven. Waar wij raadgevend kunnen zijn, doen we dat. Daar zijn we tenslotte RAADsleden voor. En als inwoners uiteindelijk komen met een breed gedragen initiatief, dan moeten we elke mogelijkheid gebruiken om zo'n plan te kunnen realiseren. Behalve natuurlijk als het indruist tegen de wet. Als Tilligte bijvoorbeeld komt met plannen voor een flatgebouw met tien verdiepingen, dan kan dat gewoon niet.

Als raad zelf zijn we gestart met een experiment waarin we samen kijken op welke manier we jongeren zolang mogelijk in hun kernen kunnen laten wonen. Want we moeten niet willen dat 25-jarigen nog steeds bij hun pa en ma wonen omdat er geen woningaanbod is. Het zou mooi zijn als we de jeugd zelf aan het denken kunnen zetten over hun eigen toekomst. Niet alleen over welke faciliteiten nodig zijn om in hun kern te kunnen blijven wonen, maar dat ze zich ook realiseren dat ze zich kunnen laten inschrijven bij Mijande Wonen voor een huurwoning. Want een koopwoning lijkt wel mooi, maar die zijn nu eenmaal niet voor iedere jongere direct al haalbaar.

Voor mij is Mijn Dinkelland 2030! geslaagd als iedere kern een eigen toekomstvisie heeft opgesteld, waarin breed gedragen plannen zijn opgenomen en wij als raad op een positieve manier samenwerken om de wensen van de inwoners te realiseren.

Anita ten Dam, lokaal Dinkelland

'Het is veel mooier als mensen hun wensen ingewilligd zien, in plaats van iets van bovenaf opgelegd te krijgen'

"In het kader van de nieuwe politiek is Mijn Dinkelland 2030! een belangrijk proces. Natuurlijk is er een aantal dingen die je als gemeente moet blijven doen, denk bijvoorbeeld aan riolering, afvalinzameling, bouwvergunningen. Of de persoonlijke gezondheid van inwoners via de Wet Maatschappelijke Ondersteuning. Maar er zijn veel meer onderwerpen waarover inwoners zelf kunnen beslissen. Het is veel mooier als mensen hun wensen ingewilligd zien, in plaats van iets van bovenaf opgelegd te krijgen.

Als iets binnen de wettelijke normen en kaders is te realiseren, dan moet de gemeente daar niet moeilijk over doen. Het is toch prachtig als er vanuit de samenleving zelf ideeën en initiatieven komen, die door de gemeente worden gefaciliteerd in geld en expertise. Want als er breed draagvlak voor een plan is, waarom zou een gemeente dan nog zeggen 'dat mag niet'?

Als we op die manier gaan werken, verandert de rol van de raad niet echt. Over de praktische en uitvoerende zaken, gaan de dorpen zelf. De raad moet blijven besturen op de grote lijnen. Ik zou daar misschien nog wel verder in willen gaan. Het is nu zo dat de gemeenteraad zaken inbrengt voor de begroting en het raads perspectief. De dorpen zouden daarop veel meer invloed kunnen hebben als er nog meer interactie is tussen raad en inwoners.

Eigenlijk zouden de kernen voordat de begroting opgesteld wordt, in gesprek moeten gaan met de raad om samen te beslissen hoe de begroting eruit komt te zien. Er zijn inmiddels een aantal plaatsen in Nederland waar ze al werken met een burgerbegroting. Dat zou binnen Mijn Dinkelland 2030! ook heel goed passen.

Binnen de raad zijn we inmiddels van start gegaan met een bestuurlijk experiment. Daarin willen we samen met elkaar kijken op welke manier we de jongeren in de kernen kunnen houden. We staan aan het begin van het proces, maar als we er met elkaar voor kunnen zorgen dat het totale aantal inwoners per kern niet afneemt en dat de leeftijdsopbouw goed gedifferentieerd blijft, dan is het wat ons betreft geslaagd. Met nog een extra plus erbij als we er dan ook voor kunnen zorgen dat de kernen nog aantrekkelijker worden voor toeristen."

Jos Jørgens, CDA

'Met het nieuwe Noaberschap zorgen we samen voor een leefbare gemeente'

"Hoewel Mijn Dinkelland 2030! zich op dit moment nog grotendeels buiten de politiek afspeelt, vinden wij het een hele goede beweging. In ons verkiezingsprogramma hebben wij dit proces al benoemd met de term 'het nieuwe Noaberschap', oftewel de kracht ligt in de samenleving.

Als er draagvlak voor een initiatief is en het past binnen wet- en regelgeving, dan staat de gemeente naast de mensen en niet er tegenover. Dat kan over de meest uiteenlopende onderwerpen gaan, van het zelf aanleggen en onderhouden van het groen in de buurt tot ontwikkelingen op het gebied van (mantel)zorg. Uiteraard wel binnen bepaalde randvoorwaarden, maar voor de rest moeten we zoveel mogelijk overlaten aan de inwoners.

In het raads perspectief stellen we voor om voor een aantal onderwerpen een soort van burgerbegroting te maken. Want de samenleving weet vaak niet alleen veel beter wat goed voor hen is dan wij als overheid, maar ze kunnen het ook vaak ook nog beter organiseren.

Hoewel wij Mijn Dinkelland 2030! toejuichen, is het durven loslaten soms wel moeilijk voor ons als raad. Neem bijvoorbeeld de centrumontwikkeling in Weerselo. Wij hebben daar veel geld voor over en hopen dat alle betrokkenen komen tot een goed plan dat breed gedragen wordt. Tijdens dit proces moet de raad zich hier niet meer tegenaan bemoeien. Dit is best lastig, want als volksvertegenwoordigers voelen we ons wel erg betrokken. Mensen kunnen ons daarom altijd blijven aanspreken en waar we een steentje bij kunnen dragen, doen we dat graag.

Ik denk dat Mijn Dinkelland 2030! geslaagd is als de inwoners het gevoel hebben dat de ideeën die ze omarmd hebben ook daadwerkelijk worden uitgevoerd. De raad moet dan de randvoorwaarden scheppen om het te realiseren. Het Stimuleringsfonds, dat de raad heeft ingevoerd is daarvan een mooi voorbeeld. Dit fonds kan ook gebruikt worden als er co-financiering nodig is. Daarmee geven we als raad aan dat we achter initiatieven staan die door de samenleving worden geïnitieerd.

Tot slot vind ik het ook belangrijk dat ieder dorp de ruimte krijgt om het op haar eigen manier te doen. Zo zijn bijvoorbeeld de Noaberproatavonden in Saasveld geweldig, maar dat betekent niet dat ieder dorp het op die manier moet doen."

Cel Severijn, PvdA

'Als raad stellen we nog wel de kaders, maar we trekken ons terug uit de detailbesluitvorming'

"Mijn Dinkelland 2030! hoort eigenlijk te leven voor ons, maar ik heb het gevoel dat het nu nog langs ons heen gaat. Behalve waar het raakt aan het bestuurlijk experiment met het thema Wonen. Mijn Dinkelland 2030! is op dit moment een proces dat loopt en waarbij de inwoners, wethouders en ambtenaren aan zet zijn. Als raad hebben wij een afwachterende rol en komen wij pas in beeld als er besluiten genomen moeten worden over initiatieven. Dat vind ik overigens wel jammer, want eigenlijk zou de raad veel meer vooraan betrokken moeten zijn.

Aan het bestuurlijk experiment waarmee we ook begonnen zijn, zitten meerdere kanten. We hebben gekozen voor een onderwerp dat leeft in onze gemeente en waar ik me ook graag hard voor maak. Namelijk, ervoor zorgen dat onze gemeente leefbaar blijft voor jongeren. Binnen dit experiment geven we jongeren de mogelijkheid om zelf te beslissen. Als raad stellen we nog wel de kaders, maar we trekken ons terug uit de detailbesluitvorming. Dat doen de jongeren zelf. Dat maakt het spannend want je weet van tevoren niet met welke ideeën of plannen je geconfronteerd zult worden. Ik vind het sowieso wel moeilijk om me afwachterend op te stellen. Als raad stellen

we ons nu te reactief op. We wachten tot het college met voorstellen komt en gaan daar vervolgens op 'schieten'. Daarnaast, als er iemand aanbelt en zijn of haar probleem aan je voorlegt, dan probeer je een antwoord te vinden of te helpen. Dat geldt natuurlijk ook voor mijn collega-raadsleden. Daardoor komen zaken sneller op scherp te staan en zijn we binnen de raad relatief vaak bezig met het oplossen van conflicten.

Die manier van werken past niet in het bestuurlijk experiment en binnen Mijn Dinkelland 2030! De mensen zullen ook hier blijven komen met vragen en dilemma's, maar we moeten de verleiding weerstaan om het direct hoog op te pakken als het om zaken gaat die binnen de door ons gestelde kaders passen.

De besluitvorming wordt door die werkwijze heel anders. We gaan dan aan de voorkant zitten om kaders te stellen. Vervolgens is het aan de inwoners om initiatieven te ontwikkelen binnen die kaders. Als een idee past binnen die kaders, dan gaan we dat vervolgens op de door de inwoners voorgestelde manier uitvoeren.

Een positief effect van een nieuwe werkwijze kan de samenwerking binnen de raad zijn. Binnen het experiment hebben we te maken met een inhoudelijke doelstelling. Iedereen kan in het uitwerkingsproces ideeën en opvattingen inbrengen en er wordt naar elkaar geluisterd. Los van je rol in de oppositie of in de coalitie. Het bestuurlijk experiment moet ons leren of deze manier van invullen van de bestuurlijke rollen een succes kan worden en ook voor andere inhoudelijke thema's navolging verdient. Of dat gaat lukken, weet ik niet, maar in principe vind ik de manier van samenwerken alvast helemaal geweldig.

Voor mij is het experiment inhoudelijk gelukt als we over een paar jaar merken dat jongeren zoveel invloed hebben gekregen op hun eigen leefomgeving dat ze in Dinkelland blijven wonen of terugkeren na hun studie."

Fons Maathuis,
D66

'Ik denk dat wij ons als raadsleden nog meer moeten opstellen als klankbord van onze inwoners'

"Ik vind dat we ons veel meer bezig moeten houden met onze inwoners en Mijn Dinkelland 2030! en meer samen met de inwoners moeten overleggen hoe wij ervoor kunnen zorgen dat Dinkelland in 2030 nog altijd leefbaar is. Om hiermee te starten zou het leuk zijn om hierover in gesprek te gaan met de buur(t)mannen en -vrouwen, bijvoorbeeld tijdens vaste contactmomenten voor de raadsvergadering.

De rol van de raad moet drastisch veranderen. Wij zouden veel vaker moeten aansluiten bij de kernraadvergaderingen en nog meer in gesprek komen met onze inwoners die vragen hebben. Datzelfde zou voor de ambtenaren moeten gelden. Dat zou volgens mij gemakkelijk kunnen. Alle ambtenaren hebben de mogelijkheid tot flexwerken. Het zou mooi zijn als wij als gemeente in elke kern op een bepaalde dag een soort van dependance vormen van het gemeentehuis. We zijn nu met ons verkiezingsprogramma 2018 bezig, daarin beschrijven we op welke manier wij dat voor ogen hebben.

Hoewel wij niet echt een pot met geld beschikbaar hebben gesteld voor Mijn Dinkelland 2030! vind ik wel dat als er mensen of verenigingen zijn met een goed plan, we 'ja' moeten durven zeggen tegen dit plan. En er vervolgens linksom of rechtsom voor moeten zorgen dat het benodigde geld er komt, eventueel met co-financiering van de provincie.

Ook als raad zijn we gestart met een Mijn Dinkelland 2030!-achtig proces, namelijk kijken op welke manieren we de jongeren in onze kernen kunnen houden. Dit experiment zit nog echt in de beginfase, maar we willen graag met groepen jongeren in gesprek komen om zo te inventariseren wat ze nodig hebben aan faciliteiten om in hun eigen kern te blijven wonen.

Zowel dat experiment als Mijn Dinkelland 2030! zijn voor mij geslaagd als er onderwerpen door onze inwoners en verenigingen zijn ingebracht, die we dan als raad ook hebben uitgevoerd. Nog steeds is het zo dat de gemeente iets bedenkt en er totaal geen rekening mee houdt hoe inwoners hierover denken. Discussies moet je van te voren voeren over projecten. Dan is het gemakkelijker om samen een plan te maken. Het is goed dat er in 2018 verkiezingen komen. Ik hoop dat er in alle opzichten een frisse wind gaat waaien en dat er daarmee ook nieuwe ideeën komen waar echt wat mee gedaan wordt. Het huidige stramien van raadsleden werkt volgens ons niet meer. Ik denk dat raadsleden zich meer openen en transparanter moeten opstellen en fungeren als buur(t)mannen en -vrouwen."

Adviseur en auteur Joop Hofman over bewonersparticipatie

Burgerparticipatie. Het klinkt mooi, maar wat is het precies, waarvoor dient het en hoe zorgen we er samen voor dat het kans van slagen heeft? Joop Hofman is eigenaar van Rode Wouw, een expertisecentrum dat overheden en inwoners adviseert en ondersteunt op het gebied van participatie.

"Participatie houdt simpel gezegd in: samen deelnemen. In oude bestuurlijke termen betekende het inwoners meer betrekken bij het beleid. Dat heeft de afgelopen jaren zeker een kanteling gekend. Vroeger waren wij bezig om de burgers te activeren. Tegenwoordig houden we ons vooral bezig met het activeren van de overheid. Hoe kun je als instituut zorgen dat je betrokken bent bij de burgers? Dat vraagt anders denken", vertelt Joop Hofman. De term burgerparticipatie vermijdt de adviseur uit Deventer het liefst. "Het woord burger creëert afstand. Ik spreek liever van bewonersparticipatie, participatie of samenwerken."

Expertise gebruiken

Overheden doen steeds vaker een beroep op de inwoners. Dat is zeker niet alleen vanwege bezuinigingen, weet Joop Hofman. "De gemeente is niets zonder gemeenschap. Er is veel kennis in een dorp beschikbaar. Als een gemeente slim is, dan gebruikt ze de expertise van de samenleving. Jaren geleden werden inwoners gezien als ongewenst tegengeluid, maar inmiddels is dat al lang niet meer zo. Het zou immers dom zijn als je de creativiteit en kennis van de inwoners niet gebruikt."

Joop Hofman merkt dat veel mensen het leuk vinden om actief mee te doen en op die manier betekenisvol te zijn. "Vaak staan inwoners

op vanwege een concrete aanleiding. Zorgen over het verkeer, groen of de speeltuin in hun buurt zetten mensen in beweging. We zien meer en meer dat mensen zich graag willen inzetten voor de eigen omgeving en de eigen inwoners. Niet alleen omdat er klachten zijn, maar ook omdat ze zich betrokken voelen bij hun dorp en hun bureu."

Soms wordt de vraag om mee te denken met de overheid door inwoners gezien als een last. "Niet doen", zegt Joop Hofman. "Het is juist leuk om je eigen leven vorm te geven en niet te leven naar wat de overheid bedenkt. Voorheen was de gemeente altijd degene die de plannen uitzette. Dat is nu anders. Terecht, want het dorp is van de inwoners en geen afgeleide van een bepaald beleid."

Uitnodigende instelling

Om bewonersparticipatie te laten slagen wordt van een gemeente wel één en ander verwacht. "De kunst is om heel open te zijn en een overheid moet aansluiten op de agenda van het dorp. Niet alvast zelf een agenda maken. Wat verder raadzaam is, is een uitnodigende instelling richting bewoners, zoals ook de gemeente Dinkelland doet. Deze aanpak zie je vaker in plattelandsgebieden. De gemeente heeft veel nabijheid met haar bewoners en heeft vertrouwen in de inwoners. Wel is het van belang te zoeken naar een goede balans als het gaat om kaders stellen en geen kaders stellen. Samen met de inwoners moet zij op zoek naar de juiste weg."

"Het is leuk om je eigen leven vorm te geven en niet te leven naar wat de overheid bedenkt"

AGELO

Buur(t)man Jan Busscher: Wonen en de school zijn dé thema's van Agelo

“Een hechte gemeenschap, van ons kent ons. Dat spreekt mij wel aan”, zegt buur(t)man Jan Busscher. Een kleine kern had duidelijk zijn voorkeur en de rol als vraagbaak en aanjager in de buurtschap Agelo past dan ook goed bij hem. “Ik vind het mooi om te zien dat mensen nog zo met elkaar verbonden zijn.”

Agelo is een kleine buurtschap met basisschool 'n Baaken als kloppend hart. Vanuit de school wordt vrijwel alles georganiseerd. Ook kent de kern een actief verenigingsleven. “Negen verenigingen, best veel voor een kleine plaats met maar 530 inwoners. Net als de school en het thema wonen zijn ook de verenigingen van grote invloed op hoe Agelo in de toekomst in stand kan worden gehouden”, zegt Jan, die de inwoners van Agelo steeds beter leert kennen. “De gemeenschap is klein, met voornamelijk landbouwers. De mensen zijn nuchter, maar actief als het gaat om het in stand houden van de huidige voorzieningen.”

In de zomer van 2016 werd de buurtschapsraad op de hoogte gesteld van het proces Mijn Agelo 2030! De leefbaarheid van de kern in de toekomst is al een veelbesproken onderwerp in Agelo als gevolg van het project Dorpsplan Plus. “Dat heeft de bewustwording al een beetje op gang gebracht, maar mensen moeten zich nog wel gaan beseffen wat de prognoses betekenen voor de toekomst van Agelo”, zegt Jan, die de cijfers bij de hand heeft. “Het inwoneraantal zal in waarschijnlijk dalen van 530 naar circa 440 in

2030 en ook het leerlingenaantal, dat nu slechts veertig is, zal nog verder teruglopen.”

De buurtschapsraad en ook de bestuursleden van de verenigingen zijn inmiddels op de hoogte van het proces Mijn Agelo 2030! De volgende stap is kijken op welke manier Mijn Agelo 2030! onder de aandacht gebracht kan worden bij alle inwoners. “Uit gesprekken blijkt dat de werkgroepen wonen en de school blijven voortbestaan. Met een aanvulling van nieuwe, inspirerende leden. Mensen hebben nu zelf iets te vertellen over wat zij belangrijk vinden in hun woonomgeving”, aldus Jan, die als buur(t)man de schakel vormt tussen de gemeente en Agelo.

“Het is in Agelo heel duidelijk: Men wil dat de jongeren er kunnen blijven wonen en dat de school open kan blijven.”

Buur(t)man Jan Busscher

Voorzitter buurtschapsraad Joost Lansink:

“Het zijn de kleine dingen die voor Agelo van groots belang zijn”

De buurtschap Agelo heeft geen lange wensenlijst, maar slechts twee ambities voor de toekomst van de kern. “Dat voor langere termijn de school behouden blijft en dat de jongeren er kunnen blijven wonen. Dat is eigenlijk alles wat belangrijk is voor de leefbaarheid van Agelo”, zeggen Ceciel Brons en Joost Lansink, twee betrokken bewoners.

Mijn Agelo 2030! is nog heel vers en moet nog even landen in Agelo. “Dit wordt een lang en uitdagend proces. We moeten eerst bedenken hoe we handen en voeten geven aan dit project, want het zijn de kleine dingen die voor Agelo van grootst belang zijn”, zegt Joost, voorzitter van de buurtschapsraad. “Voor Agelo betekent het vooral het doorontwikkelen en voortborduren op de thema's die we een aantal jaren geleden al hebben bepaald. Dat waren Economie & Innovatie, Verfraaiing van de Kern, School en Wonen, waarbij die laatste twee er ver bovenuit steken”, vult Ceciel hem aan.

Met uitsterven bedreigd

Een aantal jaren geleden werd 'n Baaken met uitsterven bedreigd. Een groep uit Agelo sprong in de bres voor de school en reisde af naar Den Haag. Met succes. De komende jaren kan de school openblijven, maar het blijft een heikel punt. “School is de plek waar het allemaal gebeurt. Als die er niet meer zou zijn, vallen groepjes kinderen uit elkaar, maar is ook de binding met ouders weg”, vertelt Ceciel, die betrokken is bij de school en onlangs na acht jaar afscheid nam van de buurtschapsraad. “Om de school multifunctioneel in te zetten, hebben we een prachtige gemeenschapsruimte aan de school gebouwd, die door alle inwoners gebruikt kan worden voor vergaderingen of activiteiten.”

Als starter geen kans

“Wonen in Agelo is een lastig verhaal”, vertelt Joost. “Er is een verkenning geweest wat betreft woningbouw. Het bestemmingsplan buitengebied laat geen woonontwikkeling toe. Alleen door bestaande bouw te optimaliseren. Denk aan het verbouwen van een schuur tot woonruimte.” Je bent daarbij eigenlijk afhankelijk van familie, anders heb je als starter in Agelo vrijwel geen kans, stellen Joost en Ceciel. “Dat blijft voor ons een terugkerend probleem. Zeker als je jongeren aan je plaats wilt binden om zo de leefbaarheid en het behoud van de school veilig te stellen.”

De voorzitter hoopt met Mijn Agelo 2030! bij de gemeente toch een opening te vinden wat betreft het woonprobleem. “Als je iets van de burger vraagt, verwacht die ook iets terug. Je bouwt een relatie op en iedereen weet, dat is geven en nemen. Het hoeft niet meteen met geld, maar kan ook met andere middelen, zoals een bestemmingsplanwijziging bijvoorbeeld. Ik zou de gemeente graag uitdagen om samen op te trekken richting de provincie om via de ruimtelijke instrumenten die voorhanden zijn, woningbouw in Agelo mogelijk te maken. Eén plus één is drie.”

Werkgroep 'Mijn Agelo 2030!'

Top 10

De buurtschap Agelo is een fijne plek voor kinderen om op te groeien, zo bleek eerder dit jaar uit een grootschalig onderzoek naar de leefsituatie van de Nederlandse jeugd. De kleine kern eindigde op de tweede plaats in de Top 10 beste wijken in Twente.

Marcel Nolten

Buur(t)man Denekamp

Marcel Nolten is nog maar vrij kort buur(t)man van Denekamp. Hij hoefde niet lang te twifelen toen deze kans zich voordeed. Marcel is al buur(t)man van Lattrop en wilde de uitdaging om dat ook voor Denekamp te zijn, graag aangaan.

Mijn Dinkelland 2030! is volgens Marcel heel kort samen te vatten tot de 'verschuiving van overheid naar nevenheid'. "We kunnen veel meer aan de samenleving overlaten dan wat we tot nu toe deden," verklaart hij. "Als gemeente hebben we een rol in het verbinden van partijen, maar we moeten heel goed kijken naar wat de samenleving wil. Dat heeft alles te maken met draagvlak. Als de mensen iets willen wordt er meer dan vroeger gekeken naar hoe iets gerealiseerd kan worden. We leggen de verantwoordelijkheid meer bij de burgers zelf." Neem bijvoorbeeld het beheer van de openbare ruimte. Daar kan een buurt of dorp zelf geld voor krijgen, dan kunnen de inwoners zelf kijken wat ze willen."

Denekamp is heel anders dan de andere dorpen in Dinkelland, vindt Marcel. "We hebben hier meer voorzieningen, het is ook veel groter en er is meer middenstand. Hier spelen weer andere zaken dan in een kleiner dorp." Marcel raakt inmiddels aardig thuis tussen

de Denekampers. Hij heeft al een aantal keren met de Dorpsraad en met andere belanghebbenden gesproken en zich al een redelijk beeld kunnen vormen van hoe zij hun dorp in 2030 zien.

De onderwerpen die momenteel binnen het kader van Mijn Denekamp 2030! de aandacht vragen, zijn de onderwijshuisvesting en ontwikkelingen rondom kunst en cultuur en wonen", vertelt Marcel. "Momenteel ben ik bezig om de stakeholders aan de bal te krijgen. Er mogen wat mij betreft nog wel meer signalen uit de samenleving komen."

"Met mensen omgaan, creatieve nieuwe ideeën zien ontstaan, aanpakken met de mensen zelf in het veld, daar krijg ik energie van," vertelt Marcel vol enthousiasme. "Samen met de mensen hier mooie dingen doen zodat Denekamp in 2030 nog steeds een geweldige plek is om te wonen."

Werkgroep Mijn Denekamp 2030!

Marcel Nolten - Buur(t)man Denekamp

Dorpsraad Denekamp: samenwerken geeft verbinding

Ze zijn het er roerend over eens, de mannen van de dorpsraad van Denekamp: 'Mijn Denekamp 2030!' moet vanuit de burgers komen. Voorzitter Gerard Schulte is blij met de verandering van aanpak die Mijn Dinkelland 2030! brengt.

"In het verleden voelde de dorpsraad zich vaak de intermediair tussen de inwoners en de gemeente, maar tegenwoordig bepalen de inwoners wat er gebeurt", legt de voorzitter uit. "We werken in projecten en we proberen samen te kijken hoe we er in 2030 voor willen staan

als burgers van Denekamp." Gunter Brouwer en Henny Waaier, beiden lid van de dorpsraad van Denekamp, vertellen dat er al aardig wat projecten lopen, zoals onderwijshuisvesting, beheer van de openbare ruimte (groenvoorziening) en de huisvesting van jongeren.

"We willen eerst die drie punten vlot trekken en de inwoners daarbij betrekken", zegt Gunter. "Mijn Denekamp 2030! loopt natuurlijk nog niet zo lang, we hebben net een nieuwe buur(t)man en willen rustig aan beginnen. Eerst eens aan de mensen zelf vragen: wat denk je dat je nodig hebt?" Verder ziet de dorpsraad voor zichzelf ook een verbindende rol weggelegd. Inwoners kunnen bij de raad aangeven wat ze graag zouden willen. Vervolgens heeft de raad contact met de buur(t)man, maar ook zelf rechtstreeks met de ambtenaren van de gemeente."

"Het contact tussen de dorpsraad en de buur(t)man laat eigenlijk niets te wensen over", stelt Henry Waaier. "Hij is er gewoon als we hem nodig hebben."

Wel zou de dorpsraad graag wat 'nieuw bloed' in de raad zien. De dorpsraad van Denekamp bestaat nu uit Gunter Brouwer, Gerard Schulte (voorzitter), Henny Waaier, Jan Bolhaar (penningmeester) en Martin Koop (secretaris). "Wat jongeren erbij zou heel goed zijn", verklaart Schulte. "De raad bestaat nu alleen uit mannen, dus vrouwen zijn ook meer dan welkom. We zijn al blij als iemand een uurtje per maand met ons wil komen meedenken op onze maandelijkse vergaderingen. Mensen met een frisse blik kunnen we altijd gebruiken!"

Tot nu toe is er onder andere gewerkt aan de verkeersveiligheid door middel van overleg met de politie, en snelheidsmetingen via gps. De buurten in Denekamp krijgen ook meer inbreng bij indeling van de openbare ruimte. "Het praktische dagelijks onderhoud van het groen kan de buurt dan zelf overnemen" legt Gunter uit. "Ze krijgen daar budget voor zodat de mensen dus zelf kunnen bepalen: hoe ziet mijn buurt eruit. De samenwerking die zo ontstaat, zorgt ook voor meer verbinding tussen de mensen."

Denekamp is één van de grotere kernen van Dinkelland en dat merken ze bij de dorpsraad ook wel. "Het is toch anders om hier Mijn Dinkelland 2030! van de grond te tillen dan in een dorp waar de sociale cohesie vaak sowieso al groter is", vinden ze. Toch hebben de mannen er alle vertrouwen in dat de projecten van de grond komen en dat de inwoners hun wensen kenbaar zullen maken. Want ook daar zijn ze het roerend over eens: een leefbaar Denekamp in 2030!, dat doen we samen!

DEURNINGEN

Femke Heithuis is buur(t)vrouw van Deurningen:
“Samen met de inwoners kun je tot veel mooiere dingen komen”

Femke Heithuis, buur(t)vrouw Deurningen

“Achter het bureau kunnen we nog zo mooie dingen bedenken, maar als de mensen het niets vinden... Samen met de inwoners kun je tot veel mooiere dingen komen”, zegt Femke Heithuis. Zij kijkt er naar uit om als buur(t)vrouw de inwoners van Deurningen te ondersteunen en mee te denken over de toekomst van hun dorp.

Ze nam de taak van buur(t)vrouw over van een collega en is dus nog in de opstartfase als het gaat om Mijn Deurningen 2030! “Ik ben mijn vleugels aan het uitslaan in het dorp en wil iedereen zo snel mogelijk leren kennen. Leren wat er speelt, in die fase zit ik nu”, vertelt Femke, die vol enthousiasme is over haar nieuwe rol. “Mijn eerste indruk is dat Deurningen een heel betrokken dorp is. En actief, gezien het feit dat ze zelf al grote stappen hebben gezet als het gaat om het leefbaar houden

van het dorp. “Het is een hechte gemeenschap, waar ook veel aandacht is voor de jongeren.”

Deurningen zit niet stil. Enkele jaren geleden is een impulsplan gemaakt, waar in kaart is gebracht welke impulsen Deurningen nodig heeft. “De impulsgroep is inmiddels opgeheven, maar los van elkaar wordt gewerkt aan allerlei thema’s, zoals samenwerking van verenigingen, communicatie rondom het dorp en het breder inzetten van het kerkgebouw. Thema’s die

perfect aansluiten bij Mijn Deurningen 2030!”, vertelt Femke.

Mijn Deurningen 2030! startte in de zomer van 2016. Het proces is uitgelegd aan de dorpsraad en de volgende stap is het informeren van alle inwoners. “Veel dorpsbewoners zijn al op de hoogte. Stichting Dorpsraad Deurningen kent namelijk een unieke situatie van een dagelijks bestuur en een algemeen bestuur, waarin van elke vereniging uit het dorp een

afvaardiging zit. Zo zijn alle verenigingen verbonden en is er altijd breed draagvlak.”

Wanneer ze meer genesteld is in het dorp hoopt Femke de verbindende factor tussen de gemeente en Deurningen te worden. “Ik wil graag actief meedenken en op een laagdrempelige en toegankelijke manier de mensen voorthelven.”

Stichting Dorpsbelang Deurningen

“Gemeenschapszin is van wezenlijk belang voor het behoud van Deurningen”

Deurningen is een actief dorp. Iedereen is wel ergens vrijwilliger. Het 350-jarig jubileum van het dorp bracht een enorme saamhorigheid teweeg. Hoe houd je dat met elkaar vast? vraagt het bestuur van de Stichting Dorpsbelang Deurningen zich regelmatig af. “Gemeenschapszin is van wezenlijk belang voor het behoud van Deurningen.”

“Na het jubileum in 2015 viel het een beetje stil in Deurningen”, vertellen Jan Groot Rouwen, Brian Scholten en Roy Spekhorst van Stichting Dorpsbelang Deurningen. “Om het dorp levendig en leefbaar te houden is een impulsgroep opgericht. Die heeft zich gebogen over nieuwe impulsen die belangrijk zijn voor de toekomst van het dorp. Daarmee zijn we met elkaar aan de slag gegaan.”

Een jaar geleden kwam daar het proces Mijn Deurningen 2030! bij. “De projecten passen heel mooi bij elkaar. Het DNA van het dorp vaststellen, dat is ons eerste doel. Wie zijn we en waar willen we over tien jaar naar toe? Die vragen hopen we beantwoord te krijgen door middel van een enquête”, vertelt voorzitter Jan Groot Rouwen.

De dorpsraad is positief over het proces. “Wij denken dat Mijn Deurningen 2030! twintigplussers in ons dorp wel aanspreekt. Het is van groot belang om de jongere inwoners te betrekken in het proces. De jeugd bepaalt mede en vooral de toekomst van Deurningen”, zegt Roy Spekhorst.

“Bang dat we zomaar een slaapdorp worden zijn we niet”, vult Brian Scholten hem aan. “Maar we moeten wel bezig blijven. Het werkt aan twee kanten. Als wij een actief dorp zijn, dan trekt dat ook mensen naar Deurningen.”

Aan de vele impulsen wordt in het dorp nog altijd actief gewerkt. Afzonderlijke werkgroepen houden zich bezig met de samenwerking tussen verenigingen, het kerkgebouw, een culturele agenda, de communicatie in het dorp en naar buiten, jeugd, het Kanjerkoor en het project Zorgzaam voor Elkaar.

“We zijn al heel goed op weg, maar er zullen zeker nog thema’s bij kunnen”, zegt Jan Groot Rouwen. “Nieuwe speerpunten zouden bijvoorbeeld energie, wonen of het verenigingsleven kunnen zijn. Uit de enquête moet blijken wat de inwoners van Deurningen belangrijk vinden.”

Als de enquêtes gehouden zijn, zal de informatie worden gedeeld met het dorp. Het bestuur hoopt dat Mijn Deurningen 2030! bij de inwoners gaat leven. “De wens is dat nieuwe mensen en groepen ontstaan om enthousiast mee te doen. We hopen dat de leefbaarheid en de gemeenschapszin behouden blijven. Er ligt nog een flinke uitdaging in Deurningen, maar onze geschiedenis heeft bepaald dat we vertrouwen in de toekomst mogen hebben.”

Multifunctioneel inzetten van kerkgebouw

Het breder inzetten van het kerkgebouw en de culturele agenda zijn twee belangrijke impulsen in Deurningen. “We zitten in de overgang van traditioneel kerkgebouw naar moderne voorziening”, vertelt Wim Stege van de werkgroep culturele agenda.

“De reguliere kerkgang loopt nogal terug, maar soms zit de kerk vol. Daarbij komt dat veel inwoners het behoud van de St. Plechelmuskerk belangrijk vinden voor het aanzicht van het dorp.” Eén werkgroep onderzoekt daarom de mogelijkheden om het kerkgebouw multifunctioneel te maken. Een andere werkgroep is bezig met het samenstellen van een culturele agenda, waarbij evenementen als lezingen en kleinschalige concerten kunnen worden gehouden in de kerk.

Werkgroep Mijn Deurningen 2030!

Bewegen voor Ouderen in Deurningen

Het lijf soepel houden en ondertussen bijpraten

In sporthal 't Hoge Vonder in Deurningen is al vroeg beweging. Op woensdagochtend is de zaal voor de senioren van het dorp. Twaalf dames en heren in de leeftijd van 73 tot 88 jaar oud komen dan in beweging onder leiding van fysiotherapeut David Schmidt.

Zittend in een kring gaat de les van start. Bal gooien staat er vandaag op het programma. De grote bal gaat nog wel, maar het vangen van de tennisbal vergt van de deelnemers de nodige concentratie. Met veel plezier en hier en daar wat hulp van de wandelstok schuifelen de bejaarde gymnasten niet veel later door de sportzaal. De gekleurde hoepel gaat boven het hoofd en dan weer door de benen. Een paar oefeningen later is het tijd voor koffie.

Het is een gezellige boel. "Praten, dat lukt niet altijd onder de les. Daarom komen we altijd om half negen. Dan kunnen we eerst nog even alle nieuwtjes uitwisselen", vertellen een paar dames lachend. De meesten kennen elkaar. Van de gym of van een andere activiteit, want in Deurningen wordt veel georganiseerd voor ouderen.

Tien vrouwen en twee mannen komen trouw elke week naar de sporthal om hun lijf in beweging te brengen. Ze zijn blij dat fysiotherapiepraktijk Fyon de gymles over heeft genomen toen het dreigde te stoppen. "Een aantal jaren geleden kregen wij de vraag of wij als fysiotherapiepraktijk iets konden betekenen voor de senioren gym", vertelt David Schmidt. "Voor ons een nieuwe doelgroep, maar we waren enthousiast en wilden graag iets doen voor het dorp. We begonnen met zeven ouderen en inmiddels zijn het er twaalf."

Lena Moleman (87) is één van de trouwe deelnemers. Ze slaat nooit over, of er moet iets bijzonders zijn. "Ik kijk er altijd naar uit. Het contact met elkaar is erg leuk. En David maakt het altijd wel gezellig." Moleman merkt dat ze baat heeft bij het wekelijkse gymmuurtje. "Ik weet niet of het beter wordt, maar het gaat in elk geval niet achteruit. En als ik een keer niet ben geweest, dan voel ik me wel wat stijver."

De drie kwartier beweging is niet alleen goed voor de spieren. "Ook de concentratie en coördinatie worden getraind, maar de belangrijkste doelen zijn het lichaam soepel houden en de conditie blijven behouden. Geen achteruitgang is vooruitgang, zeggen we wel."

In beweging blijven mag dan heel goed zijn voor een lichaam op leeftijd, ook het sociale aspect is voor de twaalf senioren een reden dat ze wekelijks naar de sporthal komen. David: "Er wordt heel wat afgepraat. Het is gezellig en we ouwehoeren wat. Ik ben echt wel gehecht geraakt aan de groep. Daarnaast vind ik het mooi dat ik hen een beetje kan helpen om mobiel te blijven."

Wilt u ook eens meedoen? Iedereen is welkom. Bewegen voor Ouderen is elke woensdagochtend van 8.45 tot 9.30 uur in sporthal 't Hoge Vonder.

Een openbare ruimte om van te dromen

Groenonderhoud

Mooie plantsoenen en schilderachtige groenstroken. Een openbare ruimte die eruitziet als een prachtig onderhouden park met een ontmoetingsplek waarin ook de mooiste speelvoorzieningen staan, dat zou de gemeente Dinkelland het liefste willen. Maar helaas is daar het geld niet voor. De gemeente wil daarom graag samenwerken met inwoners die deze droom delen.

Binnen het proces Mijn Dinkelland 2030! gaat de gemeente Dinkelland samen met haar inwoners kijken naar de toekomstige leefbaarheid in iedere kern. Dat betekent dat inwoners meer zeggenschap krijgen over onder andere de openbare ruimte. "Het is niet langer de gemeente die bepaalt waar welke bomen en struiken worden geplant en waar bankjes of speeltoestellen moeten staan, maar de buurt zelf, die samen plannen maakt over de manier waarop hun wijk of buurt eruit zou moeten zien", vertelt Contactpersoon Openbare Ruimte (COR) Jan Busscher.

Naast het inrichten van de openbare ruimte, gaat het ook om het onderhouden ervan. "Door samen na te denken over de woon- en leefomgeving die het beste bij de inwoners past én door samen de handen uit de mouwen te steken in het onderhoud, maken we samen de omgeving van hun dromen", zegt zijn collega (COR) Fons Hottenhuis. "Een mooie bijkomstigheid is dat de sociale contacten in de wijk op die manier ook worden versterkt."

Volgens de twee COR's is het niet zo dat de gemeente het werk afschuift naar de buurt. "Bij het onderhoud en inrichten van de openbare ruimte hoort ook een financieel plaatje", legt Jan uit. "Als mensen zelf een deel van het onderhoud op zich nemen, blijft er geld

Hotspots

Een hotspot is een plek in een kern met een hoog onderhoudsniveau. In de gemeente Dinkelland zijn dit de centra van Denekamp, Ootmarsum en Weerselo. "Een hotspot is vaak een plek waar de inwoner trots op is en waarvan zij zegt: 'Kijk, hier woon ik!', zeggen de COR's. "Wij roepen elke kernraad op in hun kern de hotspots te benoemen en dat ook zelf als hotspot te onderhouden. Daarvoor kunnen zij van ons een financiële bijdrage ontvangen."

over. Daarmee kunnen dan weer andere en misschien mooiere struiken of objecten zoals bankjes en speeltoestellen worden aangeschaft."

Omdat naast uiterlijk schoon ook veiligheid en onderhoud belangrijke aandachtspunten zijn, is er wel een aantal spelregels waaraan men zich moet houden. Deze zijn te vinden in de beleidsnota 'Kwaliteit Openbare Ruimte'.

"Wanneer mensen zelf of met hulp van anderen hun buurt of straat willen onderhouden, kunnen zij contact met ons opnemen", zegt Fons. "Samen met hen kijken we dan naar de kwaliteit van de openbare ruimte in hun omgeving en de wensen die er leven. Daarbij is het huidige onderhoudsniveau voor ons het vertrekpunt. Veranderingen of aanpassingen zijn bespreekbaar. Ook maken we afspraken over wie wat doet in het kader van het onderhoud."

Interesse?

Wilt u meer informatie over wat u in uw omgeving kunt doen of hoe u deze anders kunt inrichten? Of zelf kunt onderhouden? U krijgt nu de kans hier een andere invulling aan te geven. Wij hanteren als richtlijn een straat als minimum grootte van een gebied. Bij interesse kunt u contact opnemen met Alfons Hottenhuis en Jan Busscher via tel. (0546) 628 000.

Weerselo ging u voor:

De bewoners van Nijstad Weerselo zijn in het afgelopen jaar gestart met 'hun' wijk. Een deel van het openbaar groen en speelreintjes worden sinds kort door de bewoners al onderhouden. Het groen en de speelreintjes in deze wijk zijn in nauw overleg met de gemeente, de bewoners en de dorpsraad eerst opgeknapt. Dat wil zeggen dat de groenvakken totaal gerenoveerd zijn, en dat er nieuwe speeltoestellen zijn geplaatst.

Mijn Dinkelland 2030! per kern

Buur(t)man Lattrop/Breklenkamp Marcel Nolten:

“Het centrumplan is een goede impuls voor het dorp”

Marcel Nolten, buur(t)man Lattrop/Breklenkamp

“Waar een klein dorp groot in kan zijn. Dat spreekt mij erg aan in het proces Mijn Lattrop/Breklenkamp 2030!”, zegt buur(t)man Marcel Nolten. Lattrop is een dorp dat jarenlang stil heeft gestaan. Vorig jaar ging ineens de knop om. De gezamenlijke zin in het dorp werd zichtbaar en de plannen die ontstonden zijn ambitieus.

De inspanning van het dorp voor de komst van de gymzaal was een echte wake-up call voor de inwoners van Lattrop en Breklenkamp. “Het zette mensen aan het denken en zette ze in beweging. Dat heeft het proces Mijn Lattrop/Breklenkamp 2030! zeker versterkt”, zegt Marcel Nolten.

In oktober 2016 maakten de dorpsbewoners kennis met het proces Mijn Lattrop/Breklenkamp 2030! Om de mensen wakker te schudden werd communicatiestrategie Ferece van Damme ge-

vraagd de bomvolle zaal toe te spreken. Marcel: “De focus lag op het behoud van de jongeren in het dorp. Ferece heeft de inwoners die avond de duidelijke boodschap meegegeven: Als je niets doet, dan gebeurt er ook niets. Jullie zijn aan zet!”

Inmiddels is er veel gebeurd in de gemeenschap. “De PJO (Plattelands Jongeren Organisatie) heeft in samenwerking met de buurtschapsraad en de gemeente een woonwensen-enquête gehouden

in het dorp. Er is een toekomstvisie geschreven en er ligt een serieus plan voor het ontwikkelen van de dorpskern wat betreft woningbouw”, somt de buur(t)man op. “Verder wordt er op diverse manieren geprobeerd om het dorp Lattrop en de streek beter op de kaart te zetten.”

Als betrokken buur(t)man helpt Marcel waar hij kan. “Als buur(t)man moet je tussen de mensen staan. Er moet een klik zijn en die is er. Je moet wel zorgen dat het proces van het dorp blijft. Ik probeer alleen verbindingen te leggen. Mijn rol is continu zorgen dat het dorp de goede mensen aan tafel krijgt”, aldus Marcel, die veel vertrouwen heeft in de realisatie van het centrumplan en in de andere initiatieven in het dorp. “De plannen zijn een goede impuls voor Lattrop. We gaan nu kijken of ze realiseerbaar zijn. Dat is ook voor mij de uitdaging van dit proces.”

Werkgroep Mijn Lattrop/Breklenkamp 2030!

Herman Hofsté, voorzitter buurtschapsraad Lattrop/Breklenkamp:

“Het sterkste punt van het dorp is de betrokkenheid”

Secretaris Milja Kleissen en voorzitter Herman Hofsté.

“Of het nu gaat om het behoud van de school of een actief verenigingsleven; alles hier valt of staat met woningbouw”, zegt Herman Hofsté, voorzitter van de buurtschapsraad Lattrop/Breklenkamp. “Onze uitdaging voor de toekomst is de jeugd binnen de grenzen houden en zorgen dat de ouderen niet hoeven te verhuizen naar Denekamp of Ootmarsum.”

Met de bouw van de gymzaal is gebleken hoe hecht de gemeenschap Lattrop/Breklenkamp is. Honderdveertig vrijwilligers staken de handen uit de mouwen. “De gymzaal heeft ons veel gebracht. Niet alleen omdat lokale verenigingen weer kunnen sporten in het dorp, maar het heeft mensen ook dichterbij elkaar gebracht”, vertelt Herman Hofsté. “In het verleden waren de inwoners tevreden met de situatie zoals die was. Nu zijn ze actief en voelt iedereen zich betrokken. Het sterkste punt van ons dorp is echt die betrokkenheid.”

De basis van het proces Mijn Lattrop/Breklenkamp 2030! was gelegd. “Het gebrek aan woningbouw werd al snel een hot item. Stichting Centrumplan Lattrop werd opgericht en een duidelijk plan met woningen voor jongeren en senioren is inmiddels een feit. “We zouden de nog beschikbare kavels graag willen bezetten en met het nieuwe plan de kerk letterlijk en figuurlijk in het centrum krijgen. Het nieuwe plan telt vijf woningen voor jongeren

op het groen voor de kerk en een viertal seniorenwoningen aan de achterzijde van de kerk.”

Woningbouw en het centrumplan vormen de rode draad in Mijn Lattrop/Breklenkamp 2030!, maar er zijn meer initiatieven. De werkgroep Zorg & Welzijn heeft onder meer een prikpost gerealiseerd. Er is een nieuwe website gekomen onder leiding van de werkgroep Communicatie en er is een werkgroep Recreatie gevormd. “De laatste twee werkgroepen zijn er voornamelijk op gericht om meer mensen te verleiden om naar het dorp te komen”, vertelt Herman. “Wij zijn daar nooit zo mee bezig geweest omdat we heel lang een agrarisch dorp zijn geweest, maar we willen Lattrop en Breklenkamp nu meer op de kaart zetten. De Stichting Jongkind is vorig jaar opgericht om de streek te promoten. Fietsroutes lopen nu dóór het dorp in plaats van eromheen en ook met de toekomstige brug over de Geele Beek hopen we meer toeristen te verwelkomen in ons mooie dorp.”

Streek promoten met grensoverschrijdende evenementen

Omdat de schoonheid van de omgeving niet ophoudt bij de grens en de bevolking van Lattrop/Breklenkamp naadloos overgaat in die van de Duitse buurgemeenten is Dinkelland (Lattrop/Breklenkamp) met Neuenhaus (Lage) en Uelsen (Halle) een samenwerkingsproject gestart.

“Twee belangrijke streekgenoten aan weerszijden van de grens vieren een jubileum. In 2018 is het vierhonderd jaar geleden dat wereldreiziger Joan Nieuwof in Uelsen werd geboren. In 2019 is het precies tweehonderd jaar geleden dat de kunstschilder Johan Jongkind in Lattrop het licht zag”, vertellen Matthijs Wanrooij en Huub Arends van de Stichting Jongkind Lattrop/Breklenkamp. De stichting is vorig jaar opgericht om belangrijke personen in de wijde omgeving meer voor het voetlicht

te brengen en zo de belangstelling voor de streek te versterken.

De viering van deze twee jubileumjaren moet vorm krijgen door een scala aan evenementen en activiteiten. “Iedereen met een leuk idee kan een voorstel indienen. Sport, cultuur, kunst, onderwijs, recreatie; het mag van alles zijn. Er is één belangrijk criterium: het evenement móet grensoverschrijdend zijn.”

Initiatieven kunnen worden gemaild naar: [Huub Arends via info@gasterijdesmid.nl](mailto:Huub.Arends@info@gasterijdesmid.nl).

Van koersbal tot rummikub tijdens Gezelligheid in Lattrop

Eens per maand verzamelt een groepje dames zich in Kulturhus de Parabool. Onder de noemer Gezelligheid in Lattrop genieten ze met elkaar van een middag ouderwetse gezelligheid.

Suze Hassink is één van de kartrekkers van de maandelijkse activiteit in de Parabool. Met veel enthousiasme zet zij zich samen met de werkgroep, bestaande uit leden van de Buurtschapsraad en een groepje vrijwilligers, in om de bezoekers een fijne middag te bezorgen. "Het idee voor Gezelligheid in Lattrop ontstond binnen de Buurtschapsraad", vertelt Milja Kleissen namens de werkgroep. "In verband met de wijziging in de participatiewet is er veel veranderd voor ouderen. Daarnaast stopte de kinderopvang in Lattrop vorig jaar. Er is geïnventariseerd waaraan behoefte is binnen het dorp om zo nieuwe initiatieven te ontplooiën en een andere invulling voor de Parabool te vinden."

Een maandelijkse gezellige middag voor alle inwoners van het dorp, daar zagen ze wel wat in. Een aantal bijeenkomsten met de werkgroep gaf al snel leuke ideeën. Binnen de kortste keren werd door iedereen een steentje bijgedragen om Gezelligheid in Lattrop tot een succes te maken. Lucy Kleizen en Ans Pegge zorgen samen met Suze Hassink voor de gezellige middag. "De ene keer doen we spelletjes, zoals rummikub of kaarten, maar we spelen ook wel jeu de boules of koersbal bij slecht weer", vertelt Suze. "Soms wandelen we samen door Lattrop en gaan langs plekjes waar ze normaal niet komen." Deze maand staat knutselen op het programma. Met wilgentakken, veren, eitjes en een paaskuiken fröbelen ze met hulp van de vrijwilligers aan een mooi paasstuk. Zo ook Sieny Beld. "Ik ben er altijd. Het is echt gezellig onderling. Het maakt mij eigenlijk niet uit wat we doen, ik vind het allemaal leuk. Die gezelligheid in de groep, dat vind ik zelf het belangrijkste. Ik ben alleen en ben daarom altijd op zoek naar gezelligheid."

Gezelligheid in Lattrop loopt inmiddels al ruim een jaar en de animo valt zeker niet tegen. "Er is meer te doen in het dorp, maar het kan goed naast elkaar. Soms zie je hier mensen die niet gauw ergens anders heen gaan. Dat vind ik mooi om te zien. Daar doe je het ook voor", zegt Suze. "De reguliere dagopvang wordt minder en met die gedachte in het achterhoofd is dit voor velen een mooie invulling van de dag." Anders had ik weer een paar uur thuis gezeten, is een reactie die Suze regelmatig hoort. "De meeste dames kijken echt uit naar deze dinsdagmiddag. Dan kunnen ze er even uit. Het is geen oplossing, maar helpt wel mee tegen een stukje eenzaamheid."

Gezelligheid in Lattrop wordt elke tweede dinsdagmiddag van de maand gehouden van twee tot vier uur. Opgeven is niet nodig, iedereen is welkom. Via het parochieblad worden de data en het programma bekend gemaakt.

Anne Peters

Enthousiaste reacties op Jeugdwerk Lattrop

Jeugdwerk Lattrop is vorige maand officieel van start gegaan. Een filmavond voor alle kinderen uit het dorp was de eerste in een reeks activiteiten, speciaal gericht op de jeugd tot vijftien jaar. Inwonerster Anne Peters is initiatiefnemer van Jeugdwerk Lattrop. "Wat mij opviel was dat er voor minder sportieve kinderen niet zoveel te doen is in het dorp."

Sinds drie jaar woont Anne Peters in Lattrop. De jonge vrouw wilde graag wat doen voor het dorp om zo als nieuwe inwoner tussen de mensen te komen. Toen de actieve leidster van de Scouting Rossum zag dat Lattrop voor de jeugd vrijwel alleen sport te bieden had, ontstond bij haar het idee voor Jeugdwerk Lattrop.

Het opstarten ging voorspoedig. Anne vond twee dorpsbewoners die haar helpen bij de organisatie. Ook heeft het drietal inmiddels een mooie groep vrijwilligers achter zich. "We

kunnen gebruik maken van het Kulturhus en uit het Stimuleringsfonds hebben we bij de start een subsidie gekregen. Dat is heel fijn, want zo kunnen we de kosten voor de ouders zo laag mogelijk houden."

Om het initiatief enige bekendheid te geven, zijn er vorig jaar twee activiteiten gehouden. "We hebben het kindercarnaval georganiseerd samen met De Droadneggel en Schuppen-drieters en we stonden op Pakt Oet." Dit pakte goed uit, maar daarna was het een tijdje stil. In mei is Jeugdwerk Lattrop dan echt van start gegaan en het streven is de jeugd elke maand een activiteit te bieden.

Het activiteitenprogramma wordt zo breed mogelijk ingevuld. "Het gaat om laagdrempelige activiteiten zoals een knutselmiddag, meiden- of jongensavond of leuke workshop. We willen activiteiten bieden waarbij het niet altijd gaat om wie de beste is, maar waar je bijvoorbeeld juist moet samenwerken."

De organisatie wil ook serieuze thema's aan de orde te stellen. "We denken aan een weerbaarheidstraining of een informatieavond voor de oudere jeugd waarin hen wordt verteld wat je moet doen bij een noodgeval. Hoe bel je 112, wat zeg je en hoe ziet een AED eruit? Ook lijkt het ons leuk om met de jeugd een kijkje te nemen bij bedrijven in de buurt."

Nu is het zaak om Jeugdwerk Lattrop tot een begrip te maken in het dorp. "Hoe het gaat lopen kunnen we nog niet zeggen, maar we krijgen enthousiaste reacties van ouders. We hopen dat kinderen elkaar enthousiast maken. De jeugd mag zelf ook ideeën bedenken voor leuke activiteiten. We doen het immers voor hen. Het is belangrijk om naar hen te luisteren."

De middagen worden gehouden bij de Parabool en het programma is te vinden via de Facebookpagina Jeugdwerk Lattrop.

‘Noord Deurningen is heel actief’

Buur(t)vrouw Katharina Bach is met zwangerschapsverlof. Gelukkig is Noord Deurningen tijdens haar verlof in goede handen; buur(t)mannen Jos van Olffen en Jan Busscher nemen de honneurs waar. “Het proces Mijn Dinkelland 2030! moet in het dorp gewoon doorgaan en mag niet afhankelijk zijn van de personele invulling bij de gemeente”, vindt Jos van Olffen.

Als kernradencoördinator is Jos al bekend met het dorp. “Noord Deurningen is heel actief. Dat zie je bijvoorbeeld bij de totstandkoming van kulturhus De Mare, dat de inwoners met zelfwerkzaamheid grotendeels zelf hebben gerealiseerd. Maar ook met projecten als Duurzaam Noord Deurningen en Samen Welzijn. Het proces van Mijn Dinkelland 2030! past daarom ook goed bij Noord Deurningen. De inwoners zijn hier volop mee bezig en zijn al gewend zaken zelf op te pakken.”

De uitdaging die er ligt is volgens Jos om samen met het dorp te kijken of de genomen initiatieven voldoende zijn voor een toekomstbestendig leefbaar Noord Deurningen, of dat méér nodig is. “Mensen zijn over het algemeen geneigd om vanuit de hier-en-nu-situatie te denken; we hebben het nu goed voor elkaar en ervaren geen problemen. Maar er

komen allerlei ontwikkelingen op ons af die absoluut van invloed zijn op de leefbaarheid. Dat moet je niet zien als een bedreiging, maar daarin kun je juist kansen zien en pakken. Noord Deurningen acht ik hier zeker toe in staat.”

Daarbij is het belangrijk om te kijken wat het draagvlak is voor initiatieven die in het dorp worden ontwikkeld. “Je moet dus vooraf goed bekijken of het initiatief een bijdrage levert aan de instandhouding van de leefbaarheid op langere termijn voor het dorp. En ook wat de inwoners aan daadwerkelijke bijdrage willen leveren om het initiatief te realiseren. In het proces moet je jezelf dus ook regelmatig de vraag stellen; doen we nog de juiste dingen? Je moet voorkomen dat het alleen wensdenken gaat worden.”

Katharina Bach, buur(t)vrouw Noord Deurningen

NOORD DEURNINGEN

‘Met hulp van vrijwilligers kunnen we hier iets heel moois maken’

Het gebied rond de Willibrordschool, de kerk en Kulturhus de Mare in Noord Deurningen moet een multifunctioneel dorpshart worden. Inwoners van Noord Deurningen ontwikkelden zelf de plannen en gingen de boer op voor subsidies. “Er moet nog wel wat water door de Dinkel, maar het ziet er allemaal goed uit. Met hulp van vrijwilligers kunnen we hier iets heel moois maken”, vertelt Gerard Krabbe van de werkgroep Multifunctioneel Dorpshart.

De werkgroep Multifunctioneel Dorpshart bestaat uit diverse mensen van de verschillende verenigingen en stichtingen die Noord Deurningen rijk is. De werkgroep werkt onder de stichting Dorpsraad Noord Deurningen, die formeel uitvoerder is van het plan om van het gebied rond Kulturhus De Mare een mooie plek te maken voor alle dorpsbewoners.

“We willen het voor jong en oud aantrekkelijk maken. Daarom hebben we een brede groep mensen betrokken bij de plannen. De omwonenden, de school, de verenigingen in het dorp, en ga zo maar door. Samen hebben we nagedacht over de mogelijkheden”, vertelt Gerard. De plannen liggen klaar; een nieuwe indeling met een jeu de boulesbaan en een verlichte fontein. Langs de randen van het nieuwe plein komen wilde bloemen en planten. Goed voor de biodiversiteit, en bruikbaar voor de school om kinderen te leren over de natuur.

De parkeerplaats rond de Pastoor Knuijstraat wordt opnieuw ingericht om plek te bieden aan het groeiend aantal bezoekers van het Kulturhus, de basisschool en de kerk. Door de bestrating aan te passen wordt het makkelijker een grote tent te plaatsen. Zo kan op het nieuwe dorpsplein straks ook het Dorpsfeest gevierd worden, met de sportieve ontmoetingen tussen de verschillende buurten en naberschapen van Noord Deurningen. “We hebben diverse subsidies aangevraagd bij overheden en fondsen. Er kan altijd nog een kink in de kabel komen, maar het ziet er goed uit.”

De werkgroep is blij met de brede betrokkenheid. “Iedereen kijkt mee vanuit zijn eigen achtergrond. De ouderraad van de school heeft bijvoorbeeld goed

meegedacht over de verkeersstromen van- en naar school en de veiligheid van de leerlingen. Zo maak je je plan beter en is er breed draagvlak.” Dat bleek ook uit een ronde langs het verenigingsleven van Noord Deurningen. “We hebben de verenigingen gevraagd of ze financieel wilden bijdragen omdat ook zij straks gebruik kunnen maken van het dorpshart. Iedere vereniging doet een bijdrage naar draagkracht. Dat toont dat het ze wat waard is.”

De manier waarop Noord Deurningen werkt aan het dorpshart past bij de visie van de gemeente op Mijn Dinkelland 2030! Niet langer is de gemeente de initiatiefnemer, maar het dorp pakt zelf zaken op en de gemeente ondersteunt. “Als je je dorp levend wil houden en nieuwe mensen wilt blijven trekken, dan moeten er wel voorzieningen zijn. Die moeten we met het dorp zelf in leven houden. Noord Deurningen is een heel actief dorp. We zijn met elkaar goed bezig, bijvoorbeeld op het gebied van duurzaamheid, en ook bij de realisatie van het Kulturhus. Soms zijn er periodes waarin er niet zo veel gebeurt, maar dan staat er altijd weer iemand op die het nieuw leven in blaast. Het is wel belangrijk dat je de actieve groep breed maakt; je moet niet steeds een beroep doen op dezelfde mensen. Bij een glas bier kun je de mooiste ideeën bedenken, je hebt alleen wel een paar gekken nodig die het ook willen doen. Als je niets doet, gebeurt er ook niet wat. Maar ik ben ervan overtuigd dat als we samen de schouders eronder zetten, we een mooi en leefbaar dorp blijven. Een huis staat hier nooit lang te koop, mensen willen hier graag wonen. Wij zijn er met z'n allen verantwoordelijk voor dat we een aantrekkelijk dorp zijn en blijven.”

Tom Tijdhof

‘Samenwerking is de grote winst van Samen Welzijn’

In Kulturhus de Mare in Noord Deurningen is het dinsdagochtend een gezellige drukte. Een grote groep dames en heren zit gezellig te kletsen en een spelletje te doen. Kaarten, rummikuppen, een hapje en drankje erbij. De dorpsruiskamer is één van de activiteiten van Samen Welzijn in Noord Deurningen.

Tom Tijdhof is een van de initiatiefnemers van Samen Welzijn. Eerder stond hij aan de wieg van het Kulturhus. “Met de andere inwoners van Noord Deurningen hebben we De Mare gebouwd. Het is helemaal van het dorp en het is ook echt gebouwd naar de behoefte van het dorp. Maar met alleen een gebouw ben je er niet, het gaat er om dat er ook activiteiten zijn die aansluiten bij de vraag van de inwoners.”

De start van Samen Welzijn in Noord Deurningen liep tegelijk met vergelijkbare initiatieven in Tilligte en Weerselo en zo werd Samen Welzijn in samenwerking tussen de drie dorpen opgepakt. “Om te kijken waar de behoefte lag, hebben we iedereen mee laten denken. We hebben avonden gehouden met organisaties en inwoners van Noord Deurningen. Daaruit bleek dat er al veel was, maar dat er soms langs elkaar heen gewerkt wordt. Het is belangrijk om de verbinding te leggen tussen verschillende werkgroepen in het dorp. Ook lopen de vrijwilligersorganisaties allemaal tegen dezelfde zaken aan; het werven van vrijwilligers, financiën en de continuïteit van de activiteiten kwamen steeds weer naar voren.”

In Noord Deurningen heeft Samen Welzijn een coördinatiegroep gevormd die

de verschillende activiteiten in kaart brengt en waar nodig verbindt. “De samenwerking is de grote winst van Samen Welzijn. De werkgroepen in het dorp werken nu onderling beter samen.” Het Kulturhus is de spil waar alles samen komt; van het jeugdthuis op de eerste verdieping tot de kaartende ouderen in de dorpsruiskamer. “We werken hier met meer dan honderd vrijwilligers. Als je de mensen persoonlijk benadert, is de animo groot om mee te doen. Zo leer je elkaars kwaliteiten kennen en kun je steeds beter zien wie wat kan. Uiteindelijk hoop ik dat we hiermee bereiken dat mensen hier graag komen wonen en hier graag blijven. Dat geldt zowel voor de oudere die langer thuis kan blijven wonen, als voor jongeren die hier blijven wonen. De uitdaging zit er in om Noord Deurningen ook voor hen aantrekkelijk te houden.”

Voor de toekomst zijn er nog ideeën genoeg. “Het zou mooi zijn als we een zorgpartij kunnen vinden die zich in ons Kulturhus wil vestigen en hier professionele dagbesteding voor ouderen kan bieden. Ook denken we er wel eens aan om een busje voor het dorp te kopen zodat we mensen makkelijker op kunnen halen voor activiteiten. Zo blijf je altijd wat te wensen houden hè?”

Werkgroep Mijn Noord Deurningen 2030!

Gemeente Dinkelland start met digitaal subsidieloket

De tijd dat de overheid bepaalde projecten voor de volle 100 procent subsidieert is voorbij. Gemeenten en overheid zijn steeds meer bezig om de samenleving te inspireren om hierin een eigen verantwoordelijkheid te nemen. Financiering is daar een onderdeel van. Voor veel mensen is niet duidelijk wat de mogelijkheden op het gebied van subsidievertrekking zijn. Daarom opent de gemeente een digitaal subsidieloket: een platform op de gemeentelijke website met informatie over subsidies en een link naar subsidievertrekkers.

De maatschappelijk faciliterende rol van de gemeente wordt binnen het subsidieloket onderstreept door niet alleen particulieren en non-profit organisaties maar ook ondernemers van dienst te zijn. "Het initiatief voor een subsidieloket ontstond binnen Mijn Dinkelland 2030!", vertelt Maurice Hellemons, concern controller bij Noaberkracht. "Als bijvoorbeeld een sportvereniging energie wil besparen door middel van LED-verlichting of zonnepanelen en wil weten of hiervoor subsidie mogelijk is, dan kunnen zij de informatie daarover vinden op het subsidieloket."

De gemeente heeft hierin een faciliterende rol. "We benoemen de mogelijkheden en bieden hierover informatie. De eventuele financiering verzorgen wij niet. Wij fungeren als een soort van fuik die alles bijeen brengt. Wanneer er

specifieke vragen zijn kan de bezoeker een link aanklikken die leidt naar internetsites van subsidieverstrekkers."

De keuze voor een niet fysiek maar digitaal loket was volgens Maurice logisch. "In de toekomst willen we steeds meer over gaan op digitale dienstverlening of diensten aan huis", informeert Hellemons. "Deze vorm van het Subsidieloket sluit daarbij aan. De database wordt dagelijks actueel gehouden. Aanvankelijk is het Subsidieloket een pilot voor twee jaar."

Het subsidieloket is te vinden op de gemeentelijke website: www.dinkelland.nl

WIJ in de buurt: verschillende organisaties achter één voordeur

Wil je vrijwilligerswerk doen, heb je hulp nodig om zelfstandig te kunnen wonen of heb je vragen over de opvoeding van je kinderen? Soms weet je niet waar je met je vraag naar toe moet. WIJ in de buurt biedt uitkomst; dit is een samenwerking van de zorg- en welzijnsorganisaties in de gemeente Dinkelland. De organisaties gaan intensiever samenwerken om de inwoners beter te helpen.

In WIJ in de buurt werken alle organisaties samen die in de gemeente Dinkelland 'vrij toegankelijke voorliggende voorzieningen' bieden; dit zijn diensten waar inwoners terecht kunnen zonder indicatie of doorverwijzing, zoals het welzijnswerk, het maatschappelijk werk of de Jeugdgezondheidszorg van de GGD. "Vanaf eind 2017 kun je terecht bij WIJ in de buurt voor al je vragen op het gebied van hulp en ondersteuning legt Kees Barendsen van Stichting Welzijn Tubbergen Dinkelland uit. "Nu moet je als inwoner zelf uitzoeken welke organisatie je kan helpen. Met WIJ in de buurt maken we één voordeur waar je terecht kunt met je vraag. Kom je door die voordeur, dan word je geholpen door mensen met verstand van de verschillende gebieden die je zo gericht mogelijk doorverwijzen. WIJ in de buurt hebben straks één loket en één telefoonnummer. Dat is dus veel overzichtelijker. We werken bovendien nauw samen met het team Ondersteuning en Zorg van de gemeente."

"WIJ in de buurt is een soort sociale huisarts waar je met al je vragen op het sociale vlak naar toe kan", vult Lydia Haverkort van Wijkkracht aan. "Dat kan heel breed zijn. Of je nu eenzaam bent, vragen hebt over de opvoeding van je kind of tegen problemen aanloopt in je omgeving, binnen WIJ in de buurt werken mensen van allerlei organisaties, met verschillende specialismen. We kunnen je helpen een antwoord te vinden op je vraag, en leggen ook verbanden met bestaande initiatieven. We hoeven niet steeds het wiel opnieuw uit te vinden. Dat vind ik de grote winst van deze samenwerking; eerder werkte iedere organisatie vanuit zijn eigen opdracht. Nu werken we samen en kunnen we ons werk beter op elkaar afstemmen." WIJ in de buurt wil op een andere manier antwoorden geven op de vragen in het sociale domein. "Als organisaties willen we meer aansluiten bij de behoeften van de

inwoners. Dit is een nieuwe weg die we als gezamenlijke organisaties met de inwoners in willen slaan."

Ook Jan Koster van de GGD Twente is enthousiast. "WIJ in de buurt helpt ons om de voorliggende voorzieningen beter te organiseren en mensen goed te helpen. We willen problemen eerder signaleren, en zo voorkomen dat ze groter en ingewikkelder worden. Op die manier is het voor de inwoner prettiger en besparen we op zorgkosten." Hij denkt ook dat de organisaties op deze manier beter kunnen samenwerken. "Als GGD doen we veel onderzoek, zoals de Gezondheidsmonitor. Die gegevens kunnen we nu nog beter gebruiken om te kijken wat er in de gemeente Dinkelland speelt. Samen met de verschillende organisaties kunnen we zo een aanbod opzetten dat echt past bij de vraag van de inwoners."

Organisaties

In WIJ in de buurt werken de volgende organisaties samen:

- Stichting Welzijn Tubbergen Dinkelland - www.swtd.nl
- Wijkkracht - www.wijkkracht.nl
- Stichting Informele Zorg Twente - www.siztwente.nl
- Zorggroep St. Maarten - www.zorggroepsintmaarten.nl
- GGD Twente Jeugdgezondheidszorg - www.ggdtwente.nl

WIJ in de buurt

Mijn Dinkelland 2030! per kern

Ben Burink, buur(t)man van Ootmarsum

'Omdat Ootmarsum Ootmarsum is'

Ben Burink, buur(t)man van Ootmarsum, hoeft niet lang na te denken. "Waarom ik buur(t)man van Ootmarsum ben geworden? Omdat Ootmarsum Ootmarsum is. Ootmarsum is uniek." Van origine is Burink bouwkundige, een totaal andere tak van sport zoals hij zelf al zegt. Burink mag dan over een paar jaar met pensioen gaan, hij nam de uitdaging Mijn Ootmarsum 2030! te begeleiden, met beide handen aan.

"Ootmarsum en Denekamp vormen samen de grotere kernen van Dinkelland, dat zorgt voor een heel andere aanloop naar het opstarten van de functie van buur(t)man", vertelt Burink. "Ik ben daarom eerst maar eens gaan kijken hoe de hazen lopen in zo'n kern. Sinds eind 2016 zoek ik samen met het Stadsberaad naar een formule voor het zo breed mogelijk betrekken van de inwoners van Ootmarsum bij Mijn Dinkelland 2030!"

"Wat we met z'n allen moeten gaan bepalen, is natuurlijk: waar gaan we met Ootmarsum naar toe in 2030", legt Burink uit. "De inwoners moeten samen gaan bedenken: wat willen wij? Ik heb in mijn functie als buur(t)man met name een verbindende en ondersteunende rol. Maar wat ik moet ondersteunen en waar ik moet verbinden, dat is aan de inwoners van Ootmarsum zelf om te bepalen. Zo is onlangs het project Zorg nieuw leven ingeblazen. Dat gaat

om zorg in de breedste zin van het woord. Het overleg tussen de verschillende zorggroepen was een beetje stil komen te liggen. Zij kijken nu weer samen naar wat zij kunnen betekenen voor elkaar. Ik betrek daar de betreffende afdeling binnen de gemeente bij, dat is dan weer mijn verbindende rol. Mijn overtuiging is dat we door samenwerking tot een beter product kunnen komen."

Burink legt uit dat relatief eenvoudige aanpassingen voor inwoners al een groot effect kunnen hebben. "Neem nou de evenementenkalender binnen de zorginstellingen. Als we centraal een evenementenkalender zouden bijhouden, dan kunnen bijvoorbeeld de ouderen in Ootmarsum aan veel meer evenementen deelnemen. Bovendien kan dan de spreiding van de evenementen ook beter afgestemd worden zodat er niet in één week of op één dag meerdere evenementen zijn en vervolgens een

maand niets. Als je zaken beter af kunt stemmen, dan profiteren de doelgroepen daar meteen van."

Dat Ootmarsum één van de grotere kernen is, maakt dat het opstarten van Mijn Dinkelland 2030! ook wat meer voeten in de aarde had en heeft, vertelt Burink. "Speerpunt is natuurlijk: wat willen de inwoners? Daar gaan we naar op zoek aan de hand van wijkgesprekken. We hebben Ootmarsum daarvoor in 14 wijken ingedeeld, die zelf samen gaan bespreken waar ze met hun wijk en met Ootmarsum willen staan in 2030. Zo ontstaat het brede draagvlak dat nodig is. Mijn rol daarin is niet alleen verbindend, maar ook stimulerend en uitnodigend: kom erbij, help meedenken."

Hoe langer Burink over Ootmarsum en Mijn Dinkelland 2030! praat, hoe enthousiaster hij

wordt. "Het contact met de inwoners is goed. Ootmarsum begint in beweging te komen, de mensen raken met elkaar aan de praat over 'hoe zien we Ootmarsum in 2030' en ik ben heel benieuwd: wat komt er uit die gesprekken? Mijn Ootmarsum 2030! is voor ons allemaal een uitdaging en ik ben ervan overtuigd dat het goed gaat komen."

Ben Burink, buur(t)man Ootmarsum

Ans de Visscher buurtcoach Ootmarsum

'Leefbaarheid, daar kun je zelf wat aan doen'

Ans de Visscher, fysiotherapeute in Ootmarsum was al buurtsportcoach. Samen met 6 andere buurtsportcoaches motiveert zij de inwoners van Dinkelland om meer te bewegen. "Mensen van 1 tot 100 jaar, gezond of met een beperking, dat maakt mij allemaal niet uit, iedereen kan bewegen", verklaart Ans.

De buurtsportcoach bleek te vervullen in een behoefte. Maar al snel werden Ans ook andere vragen voorgelegd, die misschien niet precies bij de omschrijving van de buurtsportcoach pasten, maar waarvan ze wel dacht 'dat zou ik eigenlijk ook graag oppakken'. Gelukkig is Ans de Visscher niet voor één gat te vangen. "Ik stelde een plan op waarin ik beschreef dat ik ook een rol voor mezelf zag als buurtcoach, stuurde het naar de gemeente en mijn plan werd goedgekeurd. Ik doe het buurtcoach-werk tijdelijk alleen, maar het streven is wel dat er anderen bijkomen zodat we samen verder kunnen. Samenwerken werkt hè", lacht ze.

Eén van de eerste wapenfeiten van de buurtcoach is het opzetten van een handwerkgroep. "Inmiddels telt de groep dertien dames en de creativiteit spat er vanaf", vertelt Ans. "Zo zie je maar: mensen kunnen heel goed zelf bepalen wat ze graag willen, en dan worden ze ook heel enthousiast. Inwoners kunnen ook prima zelf dingen uitzoeken en vervolgens regelen. Wij moeten samen als bewoners Mijn Ootmarsum 2030! inkleuren. De gemeente kijkt wel over onze schouder mee, maar wij moeten het zelf doen."

Als fysiotherapeut en buurtcoach ziet ze veel 'wat makkelijk in te koppen is'. Een oudere mevrouw die fanatiek schaakt maar niet meer naar de schaakclub kan? Dan gaat er toch iemand naar het verzorgingshuis om met haar te schaken! Iemand die graag naar de film wil, maar geen vervoer

heeft? Die kan nu meerijden met iemand die wel een auto heeft, gezellig samen naar de film. "Mensen moeten niet rond blijven lopen met een gevoel van 'voor mij is er hier niks'. Geef gewoon aan wat je graag zou willen en dan kan er voor jou, en ook voor anderen die dat ook leuk vinden, iets gemaakt of geregeld worden", legt Ans uit.

"Neem nou het parkje aan de overkant", stelt Ans. "Twee buurvrouwen, twee leerkrachten van de basisschool en ik bedachten dat het verwaarloosde stukje grond hele leuke mogelijkheden voor de buurt kon bieden. Als ontmoetingsplek, als speelplek, noem maar op. We kwamen een paar keer bij elkaar om daarover te praten en tijdens een gesprek met de gemeente bleek er wat budget voor te zijn, mits de omwonenden zelf ook zouden meehelpen. We vroegen er een tuinarchitect bij en we organiseerden samen met de gemeente ook meteen een inloopavond voor de buurt." Inmiddels hangt er een plattegrond van het plan voor het park in de hal van de praktijk.

Het werken als buurtcoach geeft Ans veel energie, vertelt ze. "Het is gewoon heel leuk om mensen te kunnen helpen, ze de weg te kunnen wijzen." Al met al loopt het buurtcoachwerk nu krap een jaar. Buur(t)man Ben Burink gaf in een gesprek met Ans aan dat de buurtcoaches precies zo werken als de gemeente voor ogen stond met Mijn Dinkelland 2030! Wat Ans de Visscher het liefst zou zien, is dat haar functie als buurtcoach overbodig wordt. "Dat er gewoon enkele mensen in de buurt aanspreekpunt zijn. Wij kunnen heel goed zorgen voor elkaar. Leefbaarheid in ons eigen Ootmarsum, daar kunnen we samen wat aan doen".

Werkgroep behoud zwembad Kuiperberg

Het Stadsberaad

“Wij hebben het eigenlijk liever over ONS Ootmarsum 2030!”.

Aan het woord zijn Peter Meinders, Marijke Morsink en Gerard Bult, respectievelijk secretaris, penningmeester en voorzitter van het Stadsberaad van Ootmarsum. Ze vertellen met veel enthousiasme over de activiteiten die in Ootmarsum in gang zijn gezet.

Het Stadsberaad is begonnen met inventariseren welke ideeën er in Ootmarsum leven, vertelt Peter Meinders. “We hebben gebruik gemaakt van de indeling van Ootmarsum in AED-wijken en hebben contact gezocht met de wijkvertegenwoordigers. Inmiddels hebben we zogenaamde ‘huiskamergesprekken’ met 4 van die wijken gehad. Deze gesprekken beginnen vaak met de ongewenste situaties en problemen in de wijk, maar al gauw gaat het over de toekomst. Hoe zien we de wijk en de omgang met elkaar over zo’n 15 jaar?”

“De gemeente vraagt met Mijn Ootmarsum 2030! aan de inwoners hoe zij hun woonwerk- en leefomgeving in 2030 zien en wat je moet doen om je stad toekomstbestendig te maken”, legt Gerard Bult uit. “Feitelijk is het zo dat in Ootmarsum problemen op micro-niveau al werden opgepakt. Kijk maar naar Engels’ tuin, het populierenbos, het zwembad... Als de nood het hoogst is... dan komen de Ootmarsummers in actie.”

Het Stadsberaad hoopt dat Mijn Ootmarsum 2030! meer bewustwording bij haar inwoners zal genereren, of zoals Peter Meinders het formuleert: “mensen met de kop uit het zand halen”. Hij legt uit dat het Stadsberaad zich een beetje in een spagaat bevindt. “Aan de ene kant wil het Stadsberaad niets liever dan aandacht voor de problemen en ook de mogelijkheden van de toekomst. Aan de andere kant is het voor het Stadsberaad enorm arbeidsintensief om zo op micro-niveau gesprekken te houden. Het Stadsberaad heeft zich als doel gesteld intermediair te zijn tussen de inwoners en de gemeente, maar dat valt nog niet altijd mee. Geluk-

kig krijgen we hierin ondersteuning van onze buur(t)man Ben Burink, hij denkt echt met ons mee en is altijd benaderbaar”.

Wensen en problemen die bij de inventarisatie op wijkniveau naar boven kwamen, worden besproken met de buur(t)man. “Er moet natuurlijk samen met de vertegenwoordigers van de wijken naar oplossingen gezocht worden. Als ik een voorbeeld mag geven; de vergoeding voor het onderhoud van de bloembakken is vervallen. Op eigen initiatief is een groen-ondernemer zelf al begonnen een bak zomerklare te maken. Prima initiatief. Het Stadsberaad heeft ook toegezegd de groenvoorziening te willen steunen.”

Het Stadsberaad begon twee jaar geleden met het inventariseren van de gedachten en meningen over de plaatsing van asielzoekers in de Wyllandrie middels een enquête. “De respons was groot. Het was voor veel inwoners een onbekend- en ook een beetje een angstig idee dat er een grote groep ‘vreemdelingen’ in Ootmarsum zou komen wonen. Uiteindelijk bleek het allemaal ontzettend mee te vallen, de impact was nihil of eigenlijk zelfs positief! Aan die grote respons zie je wel dat iets wat de mensen persoonlijk raakt, ze ook op de been brengt. Met Mijn Ootmarsum 2030! is dat niet anders”, besluit Meinders.

Op de foto: Peter Meinders, secretaris, Marijke Morsink, penningmeester, Gerard Bult, voorzitter.

‘Samen met de gebruikers streven we naar Mijn Kuiperberg 2030’

“We zijn als werkgroep begin april 2017 begonnen”, vertelt Hans Snoeijink, “met allemaal hetzelfde doel voor ogen.” En daarmee doelt Hans op het behoud van openluchtzwembad de Kuiperberg. Een zwembad waarin, zo zegt hij, “vele generaties de afgelopen 50 jaar hebben leren zwemmen, en waar jong en oud vele zomers lang met veel plezier hebben kunnen sporten, spelen en recreëren.”

De werkgroep staat met die intentie niet alleen, ook de Gemeente Dinkelland heeft uitgesproken het openluchtzwembad in Ootmarsum te willen behouden, maar verwacht daarbij ook initiatieven van de gebruikers en van de bewoners van Ootmarsum, vertelt Ellen Velthuis die ook actief lid van de werkgroep is. “Onze werkgroep bestaat uit verschillende mensen qua leeftijd en achtergrond, maar ook qua ideeën voor de toekomst van De Kuiperberg. We staan natuurlijk voor een aantal flinke uitdagingen zoals de staat van onderhoud, de teruglopende bezoekersaantallen en de financiële positie van het zwembad.”

En de werkgroep heeft haast. In september 2017 willen de leden twee of drie haalbare scenario’s voor het behoud van het bad kunnen presenteren aan de gemeenschap en aan de Gemeente Dinkelland. Hoe willen ze dat voor elkaar krijgen? Vincent Maaswinkel, ook lid van de Kuiperberg-werkgroep, legt uit dat de werkgroep zich eerst ten taak heeft gesteld gegevens te verzamelen en te inventariseren wat de huidige stand van zaken is. “Hoe is de staat van onderhoud, hoe zit het met de bezoekersaantallen? Bovendien moeten we als werkgroep ook inzicht zien te verkrijgen in de algehele financiële situatie van het zwembad. Hiervoor vragen we op zeer korte termijn heel veel informatie op bij de gemeente. We verwachten daarbij volledige transparantie want deze informatie is voor ons als werkgroep van cruciaal belang, wij hebben die medewerking absoluut nodig.”

Verder zijn leden van de werkgroep aan het inventariseren hoe het bij andere zwembaden gaat die met dezelfde problematiek te maken hebben gehad. “Het is onzin om opnieuw het wiel uit

te gaan vinden”, stelt Vincent. “Misschien kunnen we van die andere baden wel heel veel opsteken wat we hier in Ootmarsum kunnen toepassen.”

De laatste en tevens belangrijkste vraag waar de werkgroep een antwoord op gaat zoeken is: wat wil de gebruiker, wat wil de gemeenschap? Daar heeft de werkgroep een originele aanpak voor opgesteld. “We halen ideeën op via een prijsvraag”, vertelt Hans Snoeijink. “In die prijsvraag vragen we iedereen zijn visie, gedachten, schetsen, ideeën in te leveren. Dat mag in tekst, met tekeningen, in filmpjes, elke vorm is welkom. Als je ons maar vertelt hoe je de toekomst van zwembad de Kuiperberg ziet.” Uiteindelijk gaat werkgroep dan met deze ideeën van de inwoners aan het werk om daar tijdens de zomer concrete en haalbare plannen van te smeden.

“Als we het hebben over Mijn Dinkelland 2030!”, besluit Ellen Velthuis, “dan streven wij, samen met alle huidige en toekomstige gebruikers, één concreet doel na, namelijk Mijn Kuiperberg 2030. In dit uniek gelegen openluchtzwembad moeten bewoners en bezoekers van Ootmarsum en Dinkelland ook in de toekomst kunnen sporten en recreëren. Wij gaan ervoor!”

ROSSUM

Buur(t)man Rossum - Luc Molendijk

'Ik ben enkel de verbindende factor'

"Ik kon in Rossum eigenlijk zo aanschuiven", vertelt buur(t)man Luc Molendijk lachend. "De inwoners van Rossum waren al actief in werkgroepen die perfect in het concept van Mijn Dinkelland 2030! passen." Luc is in zijn dagelijks werk actief binnen interne samenwerkingsprojecten bij Noaberkracht. Het idee nu extern mensen met elkaar in verbinding te gaan brengen, trok hem enorm aan.

"Het begon in Rossum een paar jaar geleden met de Noaberproatavonden", vertelt hij. "Daar bespreken de inwoners van Rossum wat ze graag willen veranderen en verbeteren in hun dorp. Onder andere uit deze avonden kwam naar voren dat er een aantal thema's leeft in Rossum: Veiligheid en verkeer, Zorg en welzijn, Inrichting Thijplein en Wonen & Woonbehoeften. Op basis daarvan zijn werkgroepen gevormd."

De werkgroep die aan de slag ging met de inrichting van het Thijplein had al snel plannen voor een groenere inrichting van het plein. "Zij wilden natuurlijk van de gemeente weten: mag dit, en kan het ook, verkeerstechnisch gezien? In zo'n geval

neem ik als buur(t)man contact op met de betreffende ambtenaar, neem die mee naar de werkgroep en dan kunnen we het gezamenlijk bekijken."

De werkgroepen in Rossum houden enquêtes en hielden in mei een inloop avond waarop de inwoners konden meepraten over de verschillende thema's, vertelt Luc. "Precies waar het bij Mijn Dinkelland 2030! om gaat: dat wat de inwoners zelf willen en waar zij behoefte aan hebben, daar moet aan gewerkt worden. Ik ben enkel de verbindende factor. Ik leg contacten, zoek dingen uit voor de werkgroepen. De afstand tussen dorp en gemeente wordt zo kleiner en dat wordt door de inwoners als bijzonder prettig ervaren."

Mijn eerste contact in Rossum was met de dorpsraad" vertelt Luc. "Vervolgens raakte ik betrokken bij de werkgroepen. Ik schuif alleen bij vergaderingen aan als daar behoefte aan is. Als ze mij maar weten te vinden. Ik hoef me niet overal mee te bemoeien. Maak maar gebruik van mij, roep ik altijd."

"In Rossum denken de werkgroepen na over de leefbaarheid van hun dorp op de lange termijn en inmiddels wordt er ook gewerkt aan een overkoepelende visie. Dat is waar Mijn Dinkelland 2030! om draait, lange-termijnvisie," zegt Luc. "Hier in Rossum zit dat wel snor. Rossum in 2030 is een aantrekkelijk toekomstperspectief!"

Luc Molendijk, buur(t)man Rossum

Rots & Water - weerbaarheid die werkt

Een programma dat kinderen communicatieve en sociale vaardigheden bijbrengt waar ze de rest van hun leven iets aan hebben, dat is waar Rots & Water kort gezegd op neerkomt. Sabine Damhuis en Anne-Marie Warmerdam geven deze lessen op de Kerkewei in Rossum en vertellen er met een aanstekelijk enthousiasme over.

Sabine en Anne-Marie verzorgen samen de Rots & Water-lessen voor de kinderen van de Kerkewei. Vorig jaar nog in de eigen tijd maar dit jaar stelde de gemeente er geld voor beschikbaar en daar zijn ze 'superblij mee!' Voorheen kreeg bij problemen met pesten op school, het gepeste kind een speciale training, vertelt Sabine. "Nu wordt de hele groep getraind. En dat werkt preventief. Hiermee voorkom je pesten, conflicten, uitsluiting, meeloopgedrag, noem maar op. Je creëert een veilige omgeving. Zonder veiligheid in de klas komt een kind niet aan leren toe. Veiligheid is een basisvoorwaarde."

Weerbaar

De school geeft de Rots & Water-lessen aan alle kinderen, preventief. "Het gaat om bewustwor-

ding, je eigen grenzen leren kennen en die van een ander leren herkennen. En dat alles heel actief, met spelletjes en oefeningen in de gymzaal, op blote voeten. De kinderen leren vertrouwen op elkaar, durven zich over te geven, leren samenwerken," legt Sabine uit.

Rots of water?

"De rots staat voor zelfverzekerdheid en het water wil zeggen meebewegen, met de ander meegaan", vertelt Anne-Marie. "We doen bijvoorbeeld vertrouwensoefeningen waarbij de kinderen elkaar letterlijk opvangen, laten zien: wij zijn er voor jou. Wat kinderen in de klas leren: lezen, taal, rekenen, dat is allemaal heel belangrijk, maar je staande kunnen houden in de maatschappij, dat is misschien nog

wel belangrijker. De achtste-groepers geven ook aan dat ze het fijn vinden dat ze nu beter voorbereid de overstap naar het voortgezet onderwijs zullen maken."

Praktijk

Wat er in de klas of op het schoolplein gebeurt, wordt ook besproken in de Rots & Water-lessen. Dankzij het programma kunnen de kinderen beter verwoorden wat ze zelf voelen, maar kunnen zich ook beter verplaatsen in de ander.

Omgaan met spanning, hoe verlaat je op een 'sterke' manier een situatie als je bang bent, hoe zeg je 'stop' als je iets niet fijn vindt, het zit allemaal in Rots & Water. Net als mindfulness, yoga, jezelf leren kennen en leren doorzetten, vertelt Sabine. "Als je fysiek kunt doorzetten, kun je dat mentaal ook beter. We bespreken ook naderhand: waar draaide deze oefening om? Hoe kun je dit meenemen naar je sportclub of je school? De ouders merken thuis ook dat de kinderen meer zelfvertrouwen hebben gekregen."

Samen

Sabine en Anne-Marie vinden het bewustwordingsproces van de kinderen dat zij zo meemaken erg mooi. "Rots & Water is een enorm waardevolle ervaring. Wij zijn ervan overtuigd dat ieder kind hieruit iets meeneemt richting de toekomst. De kinderen beseffen dat ze elkaar nodig hebben, dat ze moeten samenwerken. In een dorp kun je dingen niet alleen, je moet het samen doen".

Werkgroep Mijn Rossum 2030!

Dorpsraad Rossum

'Alleen ko'j niks, saam'n ko'j alles'

Werkgroep Mijn Rossum 2030!

Monique Bosch en Mirjam Lotgerink, respectievelijk secretaris en lid van de dorpsraad van Rossum, kijken elkaar vrolijk aan. Tsja hoe zijn ze hierbij betrokken geraakt... "Mirjam is al 15 jaar lid en ik las in 2014 een oproep in het parochieblad" vertelt Monique. "De dorpsraad zocht mensen want er was een tekort aan leden. Ik dacht: als ik dan toch ideeën heb over het dorp, dan moet ik er ook maar eens wat mee gaan doen."

De dorpsraad organiseerde een brainstormavond met betrokken Rossumers over hoe de rol van de dorpsraad er uit zou moeten zien. Daar kwamen een nieuwe visie en een nieuwe structuur uit voort en zo begon Rossum met projectmatig werken.

"We waren dus eigenlijk al begonnen voor Mijn Dinkelland 2030! van start ging", vervolgt Monique. "Onze buur(t)man, Luc Molendijk, hebben we uitgelegd waar we mee bezig waren en hij vond het prima passen binnen Mijn Dinkelland 2030! Hij schuift geregeld aan bij onze werkgroepen en helpt waar nodig. We zijn blij dat hij vanuit de gemeente aansluit bij de projecten. Luc volgt alles op de voet en als wij met vragen zitten, dan zorgt hij dat daar een antwoord op komt. Zo heb je lekker korte lijntjes, dat werkt super."

Al snel bleek dat veel Rossumers begaan waren met de leefbaarheid in hun dorp. "Als je ziet hoe het nu draait!", zegt Mirjam enthousiast. Monique knikt bevestigend. "We krijgen zelden 'Nee' te horen, als we mensen benaderen. Dat draagvlak is van groot belang voor het slagen van de projecten. De projectgroepen kunnen alleen goed werk verrichten voor het dorp wanneer de plannen worden gedragen door de inwoners. De gemeente hecht daar ook grote waarde aan."

In Rossum draaien inmiddels verschillende projecten: Zorg en Wel-

zijn, Sfeervol Thijplein, Noaberproat, Wonen, en Veiligheid & Verkeer. Ook de jaarvergaderingen worden nu anders aangepakt. "In mei hebben we een inloopavond gehouden waar alle projectengroepen zich presenteerden", legt Monique uit. "Mensen konden meekijken, meedenken en ook meepraten. Input waarderen we enorm en sommige projecten kunnen nog wel wat extra menskracht gebruiken."

De werkgroep Zorg en Welzijn voerde een enquête uit waarin de oudere dorpsbewoners werd gevraagd waaraan ze behoefte hadden: wat misten ze nog in hun dorp? Het resultaat is dat er wordt gestart met een inloop-koffieochtend en dat er ook een handwerkclub wordt opgezet. Bingo en bloemschikken bleken ook favoriet dus ook daarvoor worden mogelijkheden gezocht. Gezelligheid en het sociale contact staan bij alle activiteiten centraal, benadrukt Mirjam.

Sinds er gewerkt wordt vanuit de nieuwe visie en structuur, zijn er veel mensen actief en enthousiast aan de slag gegaan in de projectgroepen, vertelt Monique. "De projectgroepen zoeken ook verbinding met de inwoners, ondernemers, organisaties en clubs binnen Rossum Lemselo en Volthe. Mijn Dinkelland 2030! helpt ons de lange termijnvisie daarin te verwerken. We werken zo met z'n allen aan de leefbaarheid van Rossum, nu en in 2030."

Rol van onderwijs binnen Mijn Dinkelland 2030!

Denekamp praat mee over onderwijshuisvesting

Waar gaan de Denekamper kinderen in de toekomst naar school? Over die vraag gingen de gemeente Dinkelland en de schoolbesturen op 10 april van dit jaar in gesprek met zo'n tweehonderd ouders, leerkrachten en andere betrokkenen. De aanpak om gezamenlijk te kijken naar onderwijshuisvesting past heel goed binnen Mijn Dinkelland 2030!, waarin de rol van de gemeente verandert.

In heel Twente is sprake van krimp. Denekamp is hierop geen uitzondering en dat heeft gevolgen voor het onderwijs. "We weten al langer dat we op termijn minder jongeren hebben en spelen daar met ons beleid op in. Dat er minder kinderen worden geboren, leidt tot minder basisschoolleerlingen. We willen de kop echter niet in het zand steken, maar naar toekomstbestendige oplossingen zoeken", legt onderwijswethouder Ilse Duursma uit. "Voordat we later in het proces tot besluitvorming overgaan, willen we onze denkrichtingen met de inwoners delen; zijn we op de goede weg? Of heeft iemand een briljant idee, waar wij nog niet aan gedacht hebben? We dagen iedereen uit om mee te denken!"

Minder leerlingen

In 2001 zaten er 957 kinderen op de basisscholen in Denekamp. De verwachting is dat dit in 2030 nog 642 kinderen zijn. Minder kinderen betekent dat er minder klaslokalen nodig zijn; van de 41 klaslokalen die de scholen in Denekamp nu tellen, zijn er rond 2030 nog maar dertig nodig. Ook is een aantal scholen in Denekamp toe aan een opknapbeurt; de gebouwen zijn verouderd en moeten worden gerenoveerd om aan de eisen van deze tijd te voldoen. "Met deze investeringen op komst is het belangrijk om nu na te denken hoe we het basisonderwijs in Denekamp in de toekomst voor ons zien. Hoe veel scholen hebben we dan nodig? En waar wonen de leerlingen van 2030?"

Twee denkrichtingen

Een projectgroep, bestaande uit de gemeente en de schoolbesturen van KONOT (De Zevenster, De Veldkamp en Alexanderschool), Consent (M.L. Kingschool) en het Twents Carmel College, werkt daarom aan de toekomst van de onderwijshuisvesting in Denekamp. Tijdens een informatieavond op 10 april

zijn twee denkrichtingen gepresenteerd. De eerste denkrichting gaat uit van één locatie voor het basisonderwijs in Denekamp, dicht bij Dorper Esch. Op deze manier kan optimaal gebruik worden gemaakt van de faciliteiten op die plek, zoals sportvelden, sporthal, zwembad en bibliotheek. De tweede denkrichting gaat uit van twee locaties voor het basisonderwijs; een bij Dorper Esch en een locatie aan de oostkant van Denekamp.

Betrokkenheid

Na de presentatie kon iedereen zijn of haar reactie geven op deze denkrichtingen en vragen stellen aan medewerkers van de gemeente of de schoolbesturen. "Daar is goed gebruik van gemaakt", vertelt de wethouder. "Dat toont de betrokkenheid bij dit onderwerp. We waarderen de inbreng van de inwoners enorm. Het helpt ons om de denkrichtingen scherp te krijgen en straks de goede keuze te maken voor de toekomst van het onderwijs in Denekamp. Voor de duidelijkheid: we hebben het hier over de locaties van schoolgebouwen en niet over het open houden of sluiten van scholen. De uitdaging ligt er ook in om goed voor ogen te houden dat het niet gaat om de huidige situatie, maar dat we een aantal jaren verder kijken."

De projectgroep werkt de denkrichtingen verder uit, waarbij de reacties, vragen en opmerkingen van de bewoners worden meegenomen. De informatie over de onderwijshuisvesting is te vinden op www.dinkelland.nl/onderwijshuisvesting-denekamp. In het najaar neemt de gemeenteraad het besluit welke denkrichting verder moet worden uitgewerkt. Daarna wordt met de schoolbesturen onderzocht welke stappen moeten worden gezet om concrete invulling te geven aan de denkrichting.

Heeft u een idee?

... KOM DAN IN ACTIE!

Hoe ziet uw kern er in 2030 uit? We weten nu al dat er dan minder jongeren zijn en meer mensen in de leeftijdscategorie van 65 jaar en ouder. Ook de veranderingen in de zorg bieden de nodige uitdagingen. Wij hebben uw hulp nodig, zodat inwoners mee kunnen blijven doen in hun eigen omgeving: van jong tot oud, van welvarend tot arm en van vitaal tot hulpbehoevend. U weet tenslotte zelf het beste wat de wensen in uw kern zijn.

Maar u staat er niet alleen voor. De professionele welzijnsorganisaties (WJ in de buurt) in onze gemeente staan met plezier voor u klaar om u met hun kennis en ervaring te ondersteunen bij de doorontwikkeling van uw idee. De gemeente Dinkelland wil u ook graag helpen en de ruimte geven. Wij stimuleren initiatieven die er voor zorgen dat inwoners mee kunnen doen in hun eigen omgeving.

Heeft u vragen en/of ideeën?
Mail naar samensterk@noaberkracht.nl of bel met het algemene telefoonnummer (0541) 854 100 van gemeente Dinkelland.

ZO STAAN WE SAMEN STERK VOOR EEN BETERE TOEKOMST!

Samen Sterk werkt aan betere toekomst voor en met kwetsbare inwoners!

We weten nu al dat er in het jaar 2030 minder jongeren zullen wonen in de gemeente Dinkelland en meer mensen in de leeftijdscategorie van 65 jaar en ouder. Maar wat betekent dit voor u en voor uw omgeving?

Is er in 2030 nog voldoende jeugd lid van een sportvereniging om bijvoorbeeld een team te vormen? Ook de veranderingen in de zorg bieden de nodige uitdagingen. Onze inwoners kunnen minder snel naar een verzorgingstehuis en moeten langer thuis blijven wonen. Hoe zorgen wij er samen voor dat deze inwoners niet eenzaam achter de geraniums komen te zitten? Welke ontmoetings- en beweegmogelijkheden zijn er voor hen in 2030? Hoe zorgen wij er voor dat de druk voor de mantelzorgers om de hulpbehoevende inwoners te verzorgen niet te groot wordt? Zijn er voor mensen met een beperking in 2030 voldoende arbeids-, beweeg-, en ontmoetingsmogelijkheden in de eigen omgeving of moeten zij hiervoor naar een stad? En hoe houden we vrijwilligerswerk leuk en interessant nu we steeds meer zijn aangewezen op vrijwilligers?

Om antwoorden te vinden op deze vragen en ieders kracht te gebruiken, is de gemeente Dinkelland gestart met Samen Sterk. Samen Sterk is een nieuwe manier van samenwerken tussen inwoners, professionele welzijnsorganisaties en de gemeente. Met elkaar willen we inwoners zo lang mogelijk mee laten doen in de eigen omgeving: van jong tot oud, van welvarend tot arm, van vitaal tot hulpbehoevend. Maar wat is nodig voor een goede toekomst? En wie onderneemt hierin actie?

Nieuw samenspel tussen drie partijen

Met elkaar gaan we een nieuw samenspel aan om ervoor te zorgen dat we zorg en welzijn ook voor de toekomst goed geregeld hebben. Dit samenspel gaan we aan onder de naam Samen Sterk. Iedere speler heeft daarin een eigen rol en samen vullen we elkaar aan. De spelers zijn:

1. Inwoners en samenleving
2. Professionele welzijnsorganisaties
3. De gemeente

1. Wat kunt u als inwoner zelf doen?

U bent vast wel bekend met de scouting, de kaartclub of de maaltijdvoorziening van Tafeltje Dekje. Misschien verleent u zelf wel zorg of ondersteuning aan iemand uit uw omgeving. U weet tenslotte uit eigen ervaring het beste wat u nodig hebt of wat nodig is in uw eigen omgeving. Daarom is het belangrijk dat niet alleen de gemeente of een professionele welzijnsorganisatie actie onderneemt, maar dat u ook zelf het initiatief neemt. Door uw eigen ideeën en talenten in te zetten, verbetert u de leefbaarheid van uw omgeving en het

welzijn van kwetsbare inwoners. Dit hoeft u uiteraard niet alleen te doen. Bij de gemeente en professionele welzijnsorganisaties kunt u terecht voor hulp, ondersteuning en/of geld.

2. Professionele welzijnsorganisaties helpen u door hun ervaring

De medewerkers van professionele welzijnsorganisaties kennen goed de weg in de wereld van welzijn en maatschappelijke voorzieningen. Zij werken met elkaar samen en bieden u hulp als het u niet alleen lukt uw problemen op te lossen. Bijvoorbeeld omdat u in de schulden bent geraakt of wanneer u door echtscheiding of verlies van een partner even niet weet hoe u verder moet. Heeft u als inwoner een initiatief, dan kunt u ook bij een van deze organisaties aankloppen en samen met hen uw initiatief verder ontwikkelen. Zij ondersteunen u met het realiseren van uw ideeën en coachen u waar nodig door middel van hun ervaring. Hiernaast ziet u welke organisaties meedoen met 'Samen Sterk'.

3. De gemeente geeft u de ruimte en middelen

De gemeente geeft inwoners de ruimte en het vertrouwen om hun eigen initiatieven te organiseren. Heeft u een goed initiatief met voldoende draagvlak vanuit de samenleving bedacht, maar geen geld om dit initiatief te realiseren? Dan kunt u in aanmerking komen voor het Stimuleringsfonds. Dit is een subsidie die een goede start van een project of een vernieuwing mogelijk maakt, zodat we samen kunnen werken aan een betere toekomst. Voorbeelden van initiatieven die afgelopen jaar tot stand kwamen met een subsidie vanuit het Stimuleringsfonds, vindt u verder in deze krant.

Heeft u een goed idee? En heeft u daarbij hulp nodig? Mail uw idee of vraag naar: samensterk@noaberkracht.nl.

Heeft u naar aanleiding van dit artikel nog vragen? Neem dan contact op met Rian Stamsnieder via tel. 0546-628000 of stuur een mail naar: r.stamsnieder@noaberkracht.nl.

Meerdere organisaties in onze gemeente zijn al jaren actief op het gebied van welzijn. Zij ondersteunen u bij de doorontwikkeling van uw initiatief. De gemeente biedt zoveel mogelijk ruimte om nieuwe initiatieven een kans te geven en als inwoner weet u ongetwijfeld zelf het beste wat de wensen in uw kern zijn. Zo staan we Samen Sterk voor een betere toekomst!

SAASVELD

Buur(t)man Saasveld - Marcel de Vet

'Ik ben de verbindende schakel tussen inwoners en gemeente'

Het leek Marcel de Vet, in het dagelijkse leven werkzaam op Burgerzaken, goed 'om de blik eens naar buiten te werpen en aan de slag te gaan binnen een totaal ander vakgebied.' Tot zijn grote vreugde mocht hij buur(t)man van Saasveld worden, het dorp waar ook zijn eigen voorkeur lag.

"Saasveld is een dorp met karakter waar het nodige te doen is, maar waar de inwoners ook al op Mijn Dinkelland 2030! vooruitliepen met allerlei projecten. Op je eigen vakgebied werken is natuurlijk mooi, maar een keer buiten de lijntjes kleuren is heel verfrissend. Ik kom nu met zaken in aanraking waar ik voorheen nauwelijks weet van had en dat is vaak heel interessant", vindt hij. "Ik houd ervan om con-

tacten te leggen, te overleggen en samen te kijken naar de toekomst, hoe je daar met elkaar goede richting aan kunt geven."

De inwoners van Saasveld waren daar al druk mee bezig, ontdekte hij. "In 2015 waren er vanuit de dorpsraad al buurtpraatavonden gehouden waar gewoon met mensen uit een paar straten bij elkaar werd gepraat over: waar lopen we in

Saasveld tegen aan, wat is belangrijk voor onze toekomst." De drie thema's die uit de buurtpraatavonden kwamen waren zorg, communicatie en woningbouw. Dat laatste heeft momenteel prioriteit in Saasveld. Marcel legt uit dat zonder bouw van nieuwe woningen voor de jonge starters in Saasveld alle jongelui wegtrekken naar nabijgelegen grotere plaatsen. "En zie dan maar dat je ze weer terugkrijgt!"

De rol van een buur(t)man of -vrouw is volgens Marcel voornamelijk verbinden. "Ik ben de verbindende schakel tussen de bewoners en allerlei overheden, met name de gemeente. De Saasvelders weten zelf heel goed wat ze veranderd willen zien in hun dorp en de gemeente helpt daar graag bij." De contacten tussen hemzelf en het dorpervaart hij als heel prettig. "Er is hier veel samenhang, de inwoners zijn heel druk met de vraag: hoe houden wij ons dorp leefbaar? Hoe behoud je de jeugd, hoe kun je de voorzieningen intact houden? En dat is natuurlijk ook wat Mijn Dinkelland 2030! beoogt", concludeert de buur(t)man tevreden.

Marcel de Vet, buur(t)man Saasveld

Werkgroep Mijn Saasveld 2030!

De dorpsraad van Saasveld

'Bij alles wat we doen houden we de leefbaarheid in ons achterhoofd'

Ook in Saasveld was de terugtrekkende overheid al opgevallen en waren de inwoners zelf al aan de slag gegaan met een initiatief 'om de leefbaarheid overeind te houden', vertelt Ben Oude Geerdink, voorzitter van de dorpsraad van Saasveld. "We zijn met een groepje gaan brainstormen: weten wij wel wat er leeft? Vroeger had je de vanzelfsprekende noaberschap maar die sociale samenhang is een beetje weggeleden."

Ben vertelt over de buurtpraatavonden die de dorpsraad samen met de parochieraad organiseerde. "In 15 buurten zochten we een contactpersoon die de avond wilde organiseren en die mensen uitnodigde om in gesprek te gaan over wat er in de buurt leeft, om te vragen: waar heb je de komende jaren behoefte aan?" De opkomst was onverwacht hoog, in elke buurt 20 tot 25 mensen.

Uit de buurtpraatavonden kwam een aantal thema's naar voren. De leefbaarheid in het dorp stond steeds centraal, legt Ben uit. "Wat gebeurt er met de zorg, hoe zit het met wonen, krijgen onze jongeren straks nog wel een woning in het dorp? En de mensen zeiden ook: we weten zo weinig van elkaar, we weten niet wie hulp nodig heeft en wie hulp kan bieden. Daaruit is later onze eigen zorg-app ontstaan."

Er werden werkgroepen gevormd. Een werkgroep Zorg, een werkgroep Saasveld Digitaal, een werkgroep Wonen. De inwoners die deel uit maken van zo'n werkgroep zetten zich in voor één onderwerp en voelen daar ook de verantwoordelijkheid voor, legt Ben uit. "We wilden meer leefbaarheid als item, alles wat wij doen is met de leefbaarheid in het achterhoofd. Tja, en toen kwam de gemeente

met Mijn Saasveld 2030! Wij vinden het belangrijk om daar samen in op te trekken."

Door dit initiatief en de contacten die we nu hebben met de gemeente via de buur(t)man staat de gemeente dicht bij het dorp, vindt Ben. "Het is persoonlijker. Je gaat echt in gesprek met elkaar, je weet met wie je praat, er is vertrouwen. Vragen kunnen we nu bij de buur(t)man neerleggen en hij kijkt dan verder. Het is heel anders dan het beeld dat de burger vroeger van de gemeente had", benadrukt hij. "De buur(t)man zie je niet meteen als overheid, maar meer iemand die ons helpt. Marcel probeert veel voor ons voor elkaar te krijgen, dus je ziet hem als een onafhankelijke partij tussen de inwoners en de gemeente in."

De nieuwe manier van werken bevalt goed in Saasveld, daarom wordt nog een vervolg gegeven aan de buurtpraatavonden. "We willen op deze manier contact blijven houden", vertelt Ben. "Zo creëer je draagvlak en heb je het gevoel dat je ook echt namens de burger

spreekt. We hadden meteen bij de eerste infoavond al vijftien aanmeldingen van vrijwilligers die bij de projecten willen helpen! De mensen hebben echt het gevoel: wij zijn met onze eigen gemeenschap bezig." De buur(t)man is overal nauw bij betrokken, vertelt Ben. "Marcel straalt ook echt uit dat hij ons wil ondersteunen. De mensen zien nu ook dat hun betrokkenheid bij de gemeenschap iets oplevert. We krijgen hier in Saasveld zo weer zelf de regie over hoe we willen dat ons dorp er rond 2030 uit ziet."

Ben Oude Geerdink

Zorgproject Saasveld - Gerard Oosterik

'Mensen moeten het noaberschap weer ervaren, dan komt het met de zorg wel 'veur mekaar'

"We wilden niet zomaar in het diepe springen als werkgroep", vertelt Gerard Oosterik van de werkgroep Zorg in Saasveld. Na de buurtpraatavonden werd in Saasveld daarom een grondig opgezet zorgproject gestart, in samenwerking met studenten van de Universiteit Twente.

"Er is door die studenten eerst een onderzoek gedaan onder een aantal doelgroepen binnen de zorg", vertelt Gerard. "Inwoners van 65 jaar en ouder, mensen die nu ook gebruik maken van zorg, maar bijvoorbeeld ook mantelzorgers van jongeren met een beperking. Dat onderzoek leverde een aantal onderwerpen op, zaken waar behoefte aan was in Saasveld, en daarmee zijn we aan de slag gegaan."

En dan nu de uitwerking van de resultaten van het onderzoek. "Het is de bedoeling dat we ook met de inwoners in gesprek gaan om de eigen regie te stimuleren. Dat is echt een stukje bewustwording dat we voor elkaar willen krijgen", zegt Gerard. "Eigenlijk willen we toe naar een soort dorpsondersteuner voor de zorg. Iemand waar mensen terecht kunnen met hun vragen en waar vrijwilligers zich kunnen melden, een soort dorpscoördinator. Dat zou iemand uit het dorp kunnen zijn, maar dat hoeft niet per sé. Samen met de buur(t)man zoeken we nu uit of daar soms subsidies voor zijn. Bovendien wordt er binnenkort een nieuw onderzoek gestart samen met de Hogeschool Saxion."

"De zorg die er vroeger was, is

er niet meer en de zorg komt tegenwoordig ook niet meer vanzelf naar je toe", legt Gerard uit. "Wij hebben daarom bedacht dat we elkaar gaan helpen waar we kunnen, modern noaberschap zeg maar. Zodat ouderen bijvoorbeeld zelfstandig kunnen blijven wonen. Echt specialistische hulp kunnen wij natuurlijk niet leveren, maar wel ondersteuning in het beginstadium, als mensen zich met een klein beetje hulp nog zelf zouden kunnen redden."

En zo werd een zorg-app in het leven geroepen die Veur Mekaar werd genoemd. Want de zorg in het dorp is 'veur mekaar' omdat er 'veur mekaar' gezorgd wordt. "We hebben veel doeners in onze gelederen. Mensen die aan de slag willen met van alles. De kunst is om deze mensen te verbinden en dingen samen te gaan doen. We willen de mensen zelf bij de zorg betrekken, vanuit hun eigen kracht verantwoordelijkheid geven. Er zit geen enkel financieel motief achter, we willen enkel de leefbaarheid bevorderen", legt Gerard nog maar eens uit. "De mensen moeten het noaberschap weer ervaren en zelf de verantwoordelijkheid voor hun toekomst voelen. Saasveld in 2030, daar is straks de zorg 'veur mekaar!'"

Buur(t)man Tilligte – Jos van Olffen

‘Het zijn echt aanpakkers in Tilligte’

“In Tilligte zijn ze eigenlijk al jaren bezig te handelen in de geest van Mijn Dinkelland 2030!”, vertelt Jos van Olffen. Hij is sinds januari 2017 buur(t)man van Tilligte, maar in zijn rol als kernradencoördinator al langer betrokken bij de verschillende kernen in de gemeente, dus ook bij Tilligte. “Tilligte heeft een actieve gemeenschap waar door zelfwerkzaamheid veel initiatieven worden gerealiseerd.”

“In kleine kernen zoals Tilligte zien de inwoners dat het nodig is dat ze zelf in actie komen om de leefbaarheid in het dorp in stand te houden”, vertelt Jos van Olffen. “Het dorp verandert door demografische ontwikkelingen; de groep ouderen wordt groter terwijl de groep jongeren kleiner wordt. In Tilligte sluiten ze daar de ogen niet voor, maar spelen ze erop in. De uitdaging voor de komen-

de periode wordt om samen met het dorp te kijken of de initiatieven die zijn genomen of in ontwikkeling zijn, voldoende zijn voor een toekomstbestendig leefbaar Tilligte. Ik wil daarin als buur(t)man graag een verbindende en enthousiasmerende rol vervullen.”

Tilligte heeft een kleine achthonderd inwoners. Het dorp is een hechte gemeenschap,

waar mensen graag iets voor elkaar of voor het dorp doen. “Het zijn echt aanpakkers. Dat zie je bijvoorbeeld bij de bouw van de MFA, waar heel veel vrijwilligers bij hebben geholpen. Ook NLDoe is in Tilligte altijd een groot succes. Er gebeurt hier veel en dat is belangrijk en waardevol. Met het proces Mijn Tilligte 2030! moeten we de slag maken naar de toekomst van Tilligte.”

Werkgroep Mijn Tilligte 2030!

‘Heel Tilligte helpt mee’

Vele handen maken licht werk. In Tilligte weten ze dat spreekwoord in de praktijk te brengen. De nieuwe MFA is eigenhandig gebouwd door de inwoners van Tilligte. “We gaan het werk nog missen nu het klaar is”, lacht Gerard Groeneveld. Hij is de kartrekker van de nieuwe MFA.

“De werkwijze van Mijn Dinkelland 2030! hanteren we hier eigenlijk al langer”, vertelt Gerard. “De bevolking van Tilligte is zich ervan bewust dat de overheid niet langer alles doet. Hier gaan we zelf aan de slag. De mensen durven initiatief te nemen en kunnen anderen enthousiast maken voor hun ideeën. Dan kun je mooie dingen bereiken.”

In 2012 ontstond vanuit Dorpsplanplus het plan om dorpshuis Terra Nova uit te breiden tot een multifunctionele accommodatie (MFA) met onder meer een gymzaal. De eerste klus was het vinden van voldoende geld; met subsidies van de gemeente, de provincie en Europa en bijdragen van verschillende fondsen kon de begroting worden gedekt. In 2015 stonden de lichten op groen en ging de bouw van start.

Een grote groep vrijwilligers stak vanaf dat moment de handen uit de mouwen en ging aan de slag. “De jongste is 16 en de oudste 83. Heel

Tilligte helpt mee”, vertelt Gerard trots. “Elke zaterdag stond de groep vrijwilligers klaar. We werkten van acht uur ’s ochtends tot vier uur in de middag. En we sloten de dag altijd af met een drankje en wat lekkers. En dan hadden we ook nog een grote groep vrijwilligers die hier door de week aan de slag was. Er zitten veel vakmensen tussen; timmermannen, schilders, dus het resultaat is heel professioneel.”

Omdat er zo veel vrijwilligerswerk is verricht, werd flink bespaard op de kosten. Dat bespaarde geld is ingezet in de MFA. Het eindresultaat mag er zijn: een complete MFA met een gymzaal, ontmoetingsruimte, vergaderruimtes, oefenruimte voor muziek en speelruimte voor de peuters. Ook is er plek voor ondernemers: in het MFA komen ook een kapper en fysiotherapeut. “De huuropbrengsten komen weer ten goede aan de MFA. Zo houden we een activiteit als Samen Welzijn betaalbaar. Om de maandlast laag te houden is het gebouw volledig energieneutraal; dat zijn investeringen waar we in de toekomst gemak van hebben.”

Gerard loopt enthousiast door het nieuwe gebouw. “Het eindresultaat is prachtig. Ik had er niet op durven inzetten dat we dit konden bereiken met elkaar. We hebben veel meer hulp gekregen dan ik vooraf had verwacht. Het is een fantastisch gebouw geworden, echt een plek waar je elkaar kunt ontmoeten.”

TILLIGTE

Samen Welzijn Tilligte

‘Uiteindelijk worden we hier allemaal beter van’

Toen in 2015 de nieuwe manier van werken in zorg en welzijn startte, maakte Ursula Groeneveld zich zorgen. Wat zouden de gevolgen zijn voor een klein dorp als Tilligte? Zouden er geen mensen tussen wal en schip vallen? Ze ging aan de slag om te kijken wat de mogelijkheden waren. Dat resulteerde in Samen Welzijn; waar inwoners zelf welzijnsactiviteiten organiseren.

“Voordat de veranderingen in de zorg werden ingevoerd, gingen mensen uit Tilligte met een taxi naar de dagopvang. Het zag er naar uit dat dat niet zo zou blijven. Er worden minder snel indicaties afgegeven voor zorg. Ik ben op zoek gegaan naar mogelijkheden om activiteiten in Tilligte te organiseren”, vertelt Ursula. “Via de gemeente hoorde ik dat in Weerselo en Noord Deurningen vergelijkbare initiatieven liepen. We hebben daarom samen opgetrokken. Inmiddels is het uitgerold over bijna de hele gemeente Dinkelland en kan elk dorp aansluiten.”

Bij de start van Samen Welzijn is in Tilligte een enquête gehouden om te peilen wat de behoefte was. “Sociale contacten en gezelligheid worden als waardevol ervaren. We houden nu geregeld op de woensdagmiddag een spelletjesmiddag voor 65-plussers. In eerste instantie kwamen er vooral vrouwen. Gelukkig kwam er een eerste man. Hij nam de volgende keer vier mannen mee, en zo groeit de groep.”

Ook wordt gestart met een vervoerspool. “Veel mensen vinden het lastig om naar het ziekenhuis in Enschede te rijden. Het gaat dan niet alleen om het auto rijden, maar ook het parkeren en

de weg zoeken in het ziekenhuis. We hebben al drie vrijwilligers die willen rijden, dus dat gaat ook mooi.”

Ursula zit vol ideeën om Samen Welzijn verder uit te breiden. “We horen veel dat mensen niet graag alleen eten. Daarom willen we kijken of we een kookproject kunnen starten waardoor mensen samen kunnen eten. Ook willen we computerles gaan geven voor digibeten. Samen met een fysiotherapeut willen we seniorgym opstarten. Hier kunnen we ouderen ook valpreventie en balanstreining geven. En we willen een duofiets aanschaffen voor het dorp waar iedereen gebruik van kan maken.”

Samen Welzijn draait helemaal op vrijwilligers. “Vooral in de beginperiode ging er veel tijd in zitten”, vertelt Ursula. “Nu alles begint te draaien, krijgen we meer vrijwilligers en kunnen we het werk beter verdelen. Maar het is ook mooi om te doen. Ik kom altijd vol energie terug van een spelletjesmiddag!” Ursula denkt dat deze manier van wer-

ken toekomst heeft. “Ik denk dat we na een aantal jaren zullen zien dat mensen langer thuis kunnen blijven wonen. Doordat er meer activiteiten zijn in het voorliggende veld, blijven ze langer weg van zorg. Ik heb me destijds echt zorgen gemaakt om de ontwikkelingen, maar ik vind het nu in de praktijk mee vallen. Dat komt omdat we het als dorp goed hebben opgepakt. We dachten te veel vanuit onze rechten, maar als we op die voet door waren gegaan, was het geld op geweest. Nu houden we activiteiten in het dorp. Uiteindelijk worden we hier allemaal beter van.”

Jos van Olffen,
buur(t)man Tilligte

Ursula Groeneveld

WEERSELO

Buur(t)man Weerselo – Wim Valk

‘Weerselo bepaalt zelf invulling centrum’

Wim Valk is buur(t)man van Weerselo; een dorp met drieduizend inwoners. Het proces Mijn Dinkelland 2030! loopt in Weerselo wat anders dan in andere dorpen, omdat het aanhaakt bij de al bestaande centrumontwikkeling.

De plannen voor de aanpak van het centrum van Weerselo worden ontwikkeld in samenspraak met de inwoners van het dorp. Inwoners konden onder meer hun mening geven tijdens bijeenkomsten en een werkgroep van betrokken inwoners en ondernemers denkt verder mee over de invulling van de plannen. “Als we dit project goed van de grond krijgen, geeft dat hoop voor de toekomst”, vertelt Wim. De manier waarop dit gebeurt, past vol-

gens Wim goed bij de principes van Mijn Dinkelland 2030! “Het is niet langer de gemeente die bepaalt wat er moet gebeuren, maar de mensen in het dorp”, legt Wim uit. “Dat betekent ook dat je het als dorp soms zelf moet doen; je moet niet denken dat de gemeente met een zak geld voor je klaar staat. Dat is wennen voor de inwoners, maar ik denk dat we met de aanpak rond de centrumontwikkeling een stap in de goede richting zetten.”

Hij ziet volop kansen voor de toekomst van Weerselo. “Ik denk dat we veel meer kunnen met toerisme. Er zitten hier een paar grote campings in de buurt. Als je wat energie steekt in het dorp kun je hier meer reuring krijgen, dan komen die toeristen ook meer. Maar dat moet je als dorp dus wel zelf doen. Ik gun het de inwoners van het dorp dat ze niet in het verleden blijven hangen, maar een slag maken naar de toekomst.”

Wim Valk, buur(t)man Weerselo

Werkgroep Mijn Weerselo 2030!

Regiegroep Weerselo

‘Wat het dorp wil is leidend’

Hoe kunnen we het centrum van Weerselo weer laten bruisen? Die vraag staat centraal bij de centrum ontwikkeling in Weerselo. Het antwoord? Dat moet van de inwoners zelf komen. En die hebben gelukkig ideeën genoeg.

Renate Vlutters, Ali Van Broeck en Gerard Oude Hengel zijn enkele leden van de regiegroep van inwoners en ondernemers die nauw betrokken is bij de ontwikkeling van de plannen. Samen met Corneel Jonkers en Erik Tissingh, van bureau OverMorgen dat namens de gemeente Dinkelland aan de plannen werkt, vertellen ze hoe dat gaat.

“In de regiegroep zijn verschillende mensen en organisaties vertegenwoordigd”, legt Renate uit. “Ondernemers, verenigingen, en betrokken inwoners denken zo mee over de plannen. We begonnen met de vragen ‘wat vind je belangrijk?’ en ‘wat wil je nou echt met het centrum?’ Vanuit daar zijn we aan de slag gegaan.” Het Burgemeester Scholtens-

plein heeft hierbij een centrale rol, zo gaf Weerselo unaniem aan. Het grote groene plein voor het voormalige gemeentehuis moet weer een plek zijn waar mensen naar toe willen, met genoeg ruimte voor evenementen. “We moeten het plein weer echt van meerwaarde maken”, vindt Gerard.

De ideeën van de inwoners worden vertaald in plannen. “We verbeelden wat we horen, en denken ook mee of het realistisch is. Als iets niet kan, leggen we dat weer terug bij het dorp. Maar wat het dorp wil is leidend”, legt Erik Tissingh uit.

Die werkwijze werpt zijn vruchten af. In het begin waren de Weerseloërs wat sceptisch over de plannen, maar het enthousiasme groeit, merkt Ali op. “Er komen steeds meer mensen bij. De laatste informatieavond was druk bezocht. Iedereen denkt mee over de plannen die worden gepresenteerd. En mensen komen met ideeën, dat is echt mooi!”

Dit najaar start de uitvoering. “In oktober gaan we daadwerkelijk aan de slag met het plein”, vertelt Erik Tissingh. “Alles wordt eruit gehaald en vervolgens wordt het plein op-

nieuw ingericht: verharding, wegen, groen, bomen, verlichting, noem maar op.” Er komen logische routes naar bijvoorbeeld het verzorgingshuis, de kerk en de winkelstraat. Het plein wordt nog groener. De auto blijft welkom, maar is wel te gast; voetgangers en fietsers worden de hoofdgebruikers. Voor de evenementen zoals de kermis en het beachvolleybal wordt het ook beter: vlakke ondergrond en meer ruimte. “Als je hier over een jaar kijkt, is het helemaal opgeknapt en kan het evenementenseizoen op een vernieuwd terrein van start.”

Nieuwe invulling gemeentehuis

Het voormalige gemeentehuis heeft een prominente plek in Weerselo. Nu er geen ambtenaren meer in werken, kan het bijzondere pand een nieuwe bestemming krijgen. “We gaan op zoek naar mensen die wat met het gebouw willen en het uiteindelijk samen of alleen willen kopen. Dat kan één persoon zijn, of een samenwerking van verschillende partijen”, legt Corneel Jonkers uit. Er is wel een duidelijke voorwaarde: de nieuwe invulling moet reuring geven aan het plein. “Er moet echt een functie in komen die mensen naar het plein trekt. Bijvoorbeeld horeca of een toeristische functie, eventueel in combinatie met kantoren of woonruimte op de verdiepingen.” Ook de invulling van het gemeentehuis wordt bepaald in samenwerking met het dorp. “De gemeente kijkt naar de financiële haalbaarheid van de plannen. Een jury van inwoners en ondernemers uit Weerselo kijkt welk initiatief het best past bij het dorp en de plannen voor het centrum.”

Regiegroep Centrumontwikkeling Weerselo

Over krachtenbundeling
& vertrouwen

Mijn Dinkelland 2030!:

Welke rol spelen
ondernemers?

“De zelfwerkzaamheid van het dorp was geweldig”

Geen gymzaal meer in Lattrop. Een ongewenste situatie, die maakte dat het balletje ging rollen. Hans Groeneveld was overtuigd van het constructief vermogen van de Lattropse gemeenschap. Hij bracht mensen bijeen die allemaal hetzelfde doel nastreven: het dorp leefbaar en vitaal houden.

“Een goede gymzaal is voor Lattrop een basisvoorziening. Dit is onontbeerlijk als je ons dorp toekomstbestendig wilt houden.” Hans Groeneveld (59) is eigenaar van Stal de Meyboom in Lattrop en vindt de vitaliteit van zijn dorp belangrijk. Hij zocht de juiste mensen om zich heen. “Je praat en filosofeert met mensen met dezelfde ideeën over de noodzaak van bepaalde voorzieningen in je dorp. Want alleen kom je niet ver. Lattrop heeft twee grote aannemersbedrijven, Warmes en Niehof. Rob Warmes en ik vormden eerder

een goed team met Carnaval en Martin Niehof is mijn buurman. Dit is een buitenkans, dacht ik. Twee grote ondernemers die meerdere raakvlakken hebben en hetzelfde denken over ons dorp. Zo ontstond als een onderdeel van de ‘Buurtschapsraad Lattrop-Breklenkamp’ de ‘Stichting Lattrop in beweging’.”

Vijf over twaalf

Rob Warmes (51) is mededirecteur van aannemersbedrijf Warmes. Een familiebedrijf en belangrijke werkgever voor Lattrop en omgeving met ongeveer 40 personeelsleden. Voor Martin Niehof (43) geldt ei-

Martin Niehof, Rob Warmes en Hans Groeneveld (v.l.n.r.) zien de realisering het sportcomplex bij DTC als een heuse ‘boost’ voor het dorp.

“De saamhorigheid in Tilligte is bijzonder goed”

Postel Loonwerk & Transport is al meer dan 60 jaar een belangrijke werkgever in de gemeente Dinkelland. Marcel Postel (50) staat sinds 2006 aan het roer. Naast zijn bedrijf telt voor hem de leefbaarheid van zijn dorp. Als ondernemer begrijpt hij als geen ander dat je het samen moet doen.

Lokale ondernemers zijn vaak een spil in de kern. En een verbinding tussen de inwoners en de gemeente. Meer en meer dragen ze bij aan het oplossen van maatschappelijke problemen en het toekomstgericht inrichten van hun kern. Ieder op zijn manier.

genlijk hetzelfde. Ook zijn aannemersbedrijf Niehof is een familiebedrijf en een grote speler in de gemeente Dinkelland met ongeveer 80 medewerkers. Beide ondernemers staan midden in de samenleving. “Het was geen ‘vijf voor twaalf’, maar al vijf over twaalf’ op het moment dat we om tafel gingen. We moesten snel schakelen en direct beslissingen nemen. De oude gymzaal was door de gemeente verkocht en de plannen voor een gymzaal bij school lagen klaar. Gelijktijdig werd het sportpark van voetbalvereniging DTC in ons dorp gerenoveerd. Vanuit de Stichting hebben we de samenwerking gezocht met DTC met het voorstel één sportlocatie te maken. Met een gezamenlijke parkeergelegenheid, kleedkamers en kantine. En gezamenlijk gebruik van gas, water en licht”, stellen de aannemers. Het bestuur van de ‘Stichting Lattrop in beweging’ bestaat uit de beide aannemers, Hans Groeneveld en Marije Niehoff. Allemaal betrokken inwoners van Lattrop-Breklenkamp met ieder hun eigen specifieke kennis en knowhow. “In korte tijd moesten we plannen en berekeningen maken en voorzien van een sterke financiële onderbouwing. Daarin zijn we geslaagd. Goede samenwerking bleek een meerwaarde. De gemeente Dinkelland ondersteunde ons en stemde in met onze plannen.”

Slagkracht

“De zelfwerkzaamheid van het dorp was geweldig”, vertelt Groeneveld. De planning was strak en stond regelmatig behoorlijk onder druk. Maar de slagkracht bleek groot. Juni vorig jaar zijn de bouw van de gymzaal en de verbouwing van het complex van DTC gestart. En begin oktober was de opening. Door veel vrijwilligerswerk was alles helemaal klaar. Ruim 130 mensen hielpen mee. Beide aannemers zetten samen met hun personeel de schouders onder het project, net als plaatselijke ondernemers voor de staalconstructie, het grond-, installatie- en schilderwerk en de bestrating. “De realisatie van het complex is een boost voor het hele dorp geweest. En we hebben de gemeente laten zien dat we plannen waarmaken binnen de afgesproken tijd en het vastgestelde budget. Dat schept vertrouwen naar de toekomst.”

Bewoners aan zet

Het project ‘Mijn Dinkelland 2030!’ en meer specifiek voor ons dorp ‘Mijn Lattrop-Breklenkamp 2030!’ maakt duidelijk dat de rol overheid versus samenleving verandert. Bewoners zijn meer en meer zelf aan zet. “De gemeente zet lijnen uit, ondersteunt en faciliteert, maar we moeten het zelf doen. Vanuit de gemeente Dinkelland is Marcel Nolten onze ‘buur(t)man’. Hij begrijpt de wensen in ons dorp en heeft de juiste contacten met het College van B&W, de Provincie en met het Waterschap. En met de bouw van de gymzaal is de juiste snaar geraakt en is ons dorp in een goede flow gekomen. De Stichting Projectontwikkeling Centrumplan Lattrop (SPCL) werkt nu intensief aan een brede toekomstvisie voor ons dorp, waarover we goed en open communiceren met onze buur(t)man. Woningbouw voor jongeren, toerisme, infrastructuur, voorzieningen in het dorp en het centrumplan en -plein zijn belangrijke speerpunten.”

“Daarom zit ik in de dorpsraad van Tilligte. In een kleine gemeenschap is het van groot belang naar de toekomst te kijken. Met het project ‘Mijn Dinkelland 2030!’ daagt de gemeente de dorpen uit steeds meer zelf het initiatief te nemen. Inwoners kunnen actief meedenken over de toekomst van hun dorp. Dat vind ik niet verkeerd. Het is een eer je eigen dorp te vertegenwoordigen. In Tilligte is de saamhorigheid echt bijzonder goed. Met de juiste kartrekkers zijn hier enorm veel mensen te motiveren voor de meest uiteenlopende plannen”, vertelt Marcel Postel.

Lokale speler

Postel Loonwerk & Transport heeft 35 vaste medewerkers in dienst; maar liefst 34 komen uit de gemeente Dinkelland. En in piekperiodes worden vaak nog ongeveer 25 lokale krachten ingezet. Dat maakt het familiebedrijf tot een belangrijke lokale speler. “Onze hoofdactiviteiten zijn agrarisch loonwerk, grond-/sloopwerk in de bouw, het transport van (containers) zand, grind, groenafval en de verhuur van containers. In 2016 is landbouwmechanisatie aan onze bedrijfsactiviteiten toegevoegd.” Het bedrijf is bovendien als afvalbrengpunt in de gemeente van belang voor geheel Dinkelland. Want ook duurzaamheid telt voor Postel.

MFA

“In Tilligte is met man en macht gewerkt aan de multifunctionele accommodatie (MFA) Terra Nova. De gymzaal in ons dorp was oud en te klein. Zo ontstond het initiatief iets nieuws te bouwen bij de pastorie van de kerk. Een grote groep initiatiefnemers, daarbij gesteund door een nog grotere groep vrijwilligers, waren de kartrekkers van dit project. Daar kwam die saamhorigheid in ons dorp echt naar voren. Natuurlijk spelen

ondernemers dan een rol; je levert materiaal en menskracht. Grond- en sloopwerk in onze situatie, bouwwerkzaamheden door Bouwbedrijf van der Aa, bestratingswerk door Anton Weernink Bestratingen en installatiewerk door Installatiebedrijf FH Loohuis BV uit Saasveld. Dit laatste bedrijf heeft vanuit het verleden veel personeel uit Tilligte in dienst. En dan vergeet ik vast

nog bedrijven. Niet alleen vanuit bedrijven, maar vanuit het hele dorp kwam hulp. Want ook in een klein dorp zijn mensen met veel verschillende expertises. Het gaat ook om durf! Projecten oppakken, kijken wie waar goed in is en samen de schouders eronder zetten. Onlangs is de officiële opening van onze MFA gevierd met meer dan 200 vrijwilligers. Dat zegt toch genoeg?”

Marcel Postel ziet het als een eer zijn eigen dorp te vertegenwoordigen

Bedrijfsconsulent Ingrid Leferink

Ingrid Leferink is de bedrijfsconsulent voor de gemeente Dinkelland. Zij vormt de schakel tussen gemeente en bedrijfsleven en probeert ondernemers zoveel mogelijk te faciliteren.

“Als bedrijfsconsulent zorg ik voor eenduidige behandeling, heldere communicatie en goede afstemming van plannen en verzoeken. Dat kan over van alles gaan. Denk aan vragen over omgevingsvergunningen, bestemmingsplannen, bedrijven-terreinen, centrumontwikkelingen, innovatie, subsidiemogelijkheden en over arbeidsbemiddeling van vast en tijdelijk personeel.”

Op eenvoudige vragen kan de bedrijfsconsulent direct antwoord geven, wat ingewikkelder procedures bespreekt zij binnen een week intern. Want het ondernemersserviceteam vergadert iedere week en behandelt dan alle binnengekomen vragen. “We streven ernaar om de ondernemer binnen een week een eerste reactie te geven. Mocht iets niet mogelijk zijn, dan denken wij mee over een alternatief.”

Heeft u een vraag over ondernemen in de gemeente Dinkelland? Stuur een mail naar ondernemers@dinkelland.nl. Of maak een afspraak met onze bedrijfsconsulent Ingrid Leferink. Zij is rechtstreeks te bereiken op tel. 06 - 1447 5403.

"Een passend antwoord op hulpvragen"

Sociale kaart Dinkelland en Tubbergen

De sociale kaart kan door de inwoners van Tubbergen en Dinkelland worden gebruikt om antwoorden te krijgen op hulpvragen. De sociale kaart is opgedeeld in acht thema's. Deze acht thema's helpen inwoners om tot een passend antwoord op de hulpvraag te komen of een weg te vinden binnen de voorzieningen in de gemeente.

Ontwikkeling

In samenwerking met verscheidene partijen uit het werkveld is de sociale kaart ontstaan. Deze samenwerking is gezocht met onder andere: WMO Lab, WMO Raad, Cliëntenraad Almelo (KRA), huisartsen, Wijkkracht, De Nieuwe Organisatie Tubbergen, Stichting Informele Zorg en de Raadsklankbordgroep. De sociale kaart is een logisch gevolg van de decentralisaties die een beroep doen op de eigen kracht van inwoners en verandering in de maatschappij naar het digitale tijdperk. Ook in de gemeenten Tubbergen en Dinkelland groeide de vraag naar een digitaal platform waar antwoorden gevonden kunnen worden op hulpvragen.

Sociale kaart

Voor uw hulpvragen op de volgende thema's

Waar is de kaart te vinden?

Via www.socialekaartdinkellandtubbergen.nl kunt u de sociale kaart raadplegen. De acht thema's die hierin opgenomen zijn:

- Zorg en gezondheid
- Wonen en huishouden
- Woonomgeving en vervoer
- Geldzaken
- Actief zijn en meedoen
- Werk
- Jeugd en gezin
- Mijn buurt

Hoe gebruik ik de sociale kaart?

1. Ga naar www.socialekaartdinkellandtubbergen.nl of scan de QR-code.
2. Kies het thema waar u vragen over heeft.
3. Kies het onderwerp binnen dat thema.
4. Kies waarover u iets wilt weten.
5. Kies dan de organisatie die u het beste kan helpen met uw hulpvraag en neem contact met hen op.
6. Kunt u het via deze stappen niet vinden? U kunt ook de zoekfunctie rechtsboven gebruiken door een trefwoord in te vullen.
7. Komt u er toch niet uit? U kunt altijd contact opnemen met uw gemeente.

www.socialekaartdinkellandtubbergen.nl

Commerciële en gecontracteerde aanbieders

De sociale kaart is een initiatief van de gemeenten Dinkelland en Tubbergen, maar samen met inwoners en organisaties in de gemeenten wordt het echt een succes. Er staan al organisaties en initiatieven vermeld, maar er is ruimte voor meer. Staat uw organisatie of initiatief nog niet vermeld op de sociale kaart? Mail dan uw gegevens naar socialekaart@noaberkracht.nl.

Inzetten van 'eigen kracht' en 'lokale initiatieven' maken vervoer in gemeente Dinkelland sterk.

Helpt u ook mee?

Iedereen wil het liefst zo lang mogelijk alles zelf doen. Door meer te kijken naar wat u wel kunt in plaats van wat u niet kunt, staat u meer in uw 'eigen kracht'. Dit geldt ook voor de invulling van uw vervoersbehoefte. Kunt u niet geheel zelfstandig in uw vervoersbehoefte voorzien? Dan is de eerstvolgende stap om samen met uw sociale omgeving te zoeken naar oplossingen. Er zijn al diverse lokale initiatieven die ervoor zorgen dat inwoners zelf kunnen blijven reizen. Maar er is altijd ruimte voor meer en hiervoor hebben wij uw hulp nodig!

Lokale initiatieven

De gemeente Dinkelland vindt het belangrijk om het gebruik van oplossingen die ontstaan in de samenleving te stimuleren. Dit doen we vooral lokaal, maar ook het delen van kennis en ervaring en het stimuleren van initiatieven met andere gemeenten heeft bij ons de aandacht. Om te zorgen dat de komende jaren (kwetsbare) ouderen zelfstandig kunnen reizen, is het belangrijk dat er voldoende lokale vervoersmogelijkheden zijn. Denk hierbij aan: ver-

voersdiensten die geleid worden door vrijwilligers bijvoorbeeld zoals Stichting Welzijn Dinkelland Tubbergen en het Rode Kruis, de buurtbus. Maar ook bijvoorbeeld manieren om autodelen te promoten, te leren reizen zoals GoOV of OV-ambassadeurs. Bent u betrokken bij een lokaal initiatief of wilt u een initiatief onder de aandacht brengen? Stuur u dan een e-mail naar vervoer@noaberkracht.nl met wat achtergrondinformatie en onder vermelding van een contactpersoon met contactinformatie.

Vervoer via de sociale kaart

Vervoer zorgt ervoor dat u van a naar b kunt reizen en helpt u uw boodschappen te doen, uw kinderen naar school te brengen of familie of vrienden te bezoeken. Er is eigen vervoer zoals een auto, motor of fiets, en collectief vervoer zo-

als een bus, tram, taxi of trein. Via de sociale kaart van de gemeenten Dinkelland en Tubbergen kunt u informatie vinden over de mogelijkheden rondom vervoer. De sociale kaart is te vinden op www.socialekaartdinkellandtubbergen.nl.

Colofon

Uitgever:

Gemeente Dinkelland
Postbus 11
7590 AA Denekamp

Redactie:

Gemeente Dinkelland
MW Tekst Aadorp
Kleesz Tekstbureau, Albergen
Jorinde Brink, Hardenberg
Jonkers Media, Linde

Vormgeving & druk

Libertas Advies, Vasse

Verspreiding bij weekblad Dinkelland visie in:

Denekamp, Ootmarsum, Tilligte, Lattrop, Noord Deurningen, Agelo, Breklenkamp, Weerselo, Saasveld, Deurningen en Rossum.